

Μορφοβουνιώ Φωνή

ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΣΤΑΜΟΥΛΗ 41
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
431 00

Γ.Α.Κ. ΑΡΧΕΙΑ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας • ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2007 - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - Αρ. φύλλου 30 • Διευθύνεται από συντάκτική επιτροπή • Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περίσσειας - Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα • Τηλ: 210 2522596

• FAX: 210 2518283 • ΕΚΔΟΤΗΣ: ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ • ΚΩΔΙΚΟΣ 4547

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

Επιτυχημένες οι εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου

* καθοριστικός ο ρόλος των Συλλόγων

Με επιτυχία στέφθηκαν οι εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου που οργάνωσαν οι Σύλλογοι Μορφοβουνιωτών Αθήνας - Βόλου και Καρδίτσας. Κορυφαία των εκδηλώσεων ήταν το πανηγύρι που πραγματοποιήθηκε την παραμονή του Δεκαπενταύγουστου. Την ευθύνη της οργάνωσης του πανηγυριού είχε ο Σύλλογος του Βόλου που διάλεξε και την ορχήστρα, ενώ το συντονισμό και την διαχείριση είχε ο Σύλλογος των Αθηνών. Την παράσταση έκλεψε το χορευτικό του Συλλόγου Βόλου με επικεφαλής τον Ηλία Σταμογιώργο, έδωσε τον καλύτερο εαυτό του. Η ορχήστρα ήταν εξαίρετη και σεβάστηκε την Παράδοση με τρόπο υποδειγματικό.

Εξαιρετική επίσης στιγμή στα πολιτιστικά δρώμενα του χωριού μας ήταν η εκδήλωση για την Παράδοση και το Λαϊκό Πολιτισμό, την οποία οργάνωσαν το Σύλλογος Μορφοβουνιωτών σε συνεργασία με την Εταιρεία Σύγχρονης Πολιτιστικής Ανάπτυξης (ΕΣΠΑ), την Κυριακή 12/8/2007. Παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στα χρονικά χωριού μια τόσο μεγάλη παραγωγή δημοτικών τραγουδιών, τα οποία περιλαμβάνονται σε οκτώ ψηφιακούς δίσκους (8 CD) και δύο βιβλία! Πρόκειται για μοναδικές μουσικές και εκδοτικές παραγωγές που ολοκληρώθηκαν πρό-

σφατα και καλύπτουν ένα μεγάλο μέρος των εθίμων της ορεινής Καρδίτσας.

Η πρώτη έχει τίτλο «Απ' τα Σεβάσματα ως τις Χαρές» και παρακολουθεί τα Αγραφιώτικα ήθη, τα έθιμα και τα τραγούδια του αρραβώνα και του γάμου. Πρόκειται για μια μονογραφία με περισσότερα 80 τραγούδια, πολλά από αυτά (65) ηχογραφήθηκαν σε τριπλό ψηφιακό δίσκο CD, τα οποία αποδίδουν η Χορωδία Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας και άλλοι Βουνεσιώτες ερμηνευτές.

Η δεύτερη παραγωγή αφορά τα «Αγραφιώτικα Κάλαντα και τα εθιμικά τραγούδια», βιβλίο και CD, με 47 τραγούδια και κάλαντα. Συγγραφείς των βιβλίων είναι ο Παναγιώτης Νάνος και η Ροδάνθη Π. Νάνου. Αξίζει να σημειωθεί πως πολλά από τα τραγούδια αυτά, έπαψαν να ακούγονται από τη δεκαετία του 1950 και μετά μισό αιώνα λήθης, ηχογραφήθηκαν και παρουσιάζονται στο Κοινό για πρώτη φορά. Τα βιβλία περιλαμβάνεται σπάνιο λαογραφικό και φωτογραφικό υλικό. Πρόκειται για παραγωγές της ΕΣΠΑ, οι οποίες χρηματοδοτήθηκαν κατά 75% από το πρόγραμμα Leader +, που υλοποιεί η ΑΝΚΑ ΑΕ στο Νομό μας.

Την εκδήλωση χαιρέτισαν εκ μέρους των οργανωτών, πρόεδρος του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας, κ. Σεραφείμ Νάνος και ο πρόεδρος της ΕΣΠΑ κ. Παναγιώτης Νάνος, καθώς και ο δήμαρχος Πλαστήρα κ. Δημήτρης Τσιαντής.

Ο φιλόλογος κ. Νίκος Κατοίκος μέλος της ΕΣΠΑ αναφέρθηκε στην αναγκαιότητα και το νόημα της «Αντίστασης στον 21ο αιώνα», έννοιες στις οποίες αναφέρονται όλες οι εκδηλώσεις της ΕΣΠΑ για το έτος 2007.

Την παρουσίαση των βιβλίων έκανε ο συγχωριανός εκπαιδευτικός κ. Αλέξης Γαλανούλης, ο οποίος μεταξύ των άλλων ανέφερε: «Μέσα από την λεπτομερή περιγραφή (των εθίμων) αναδεικνύονται και άλλα σημαντικά κοινωνικά, οικονομικά και πολιτιστικά στοιχεία, καθώς και άλλες πτυχές του τρόπου ζωής και της νοοτροπίας των ανθρώπων, που όλα μαζί αποτελούν ένα πολύ χρήσιμο, ανεκτίμητο θα έλεγα, υλικό - μια πρωτογενή ύλη για κάθε μελλοντικό ερευνητή. Η ύλη (των βιβλίων) με το ανάλογο φωτογραφικό υλικό, φέρνει τον αναγνώστη κοντά στο θέμα που πραγματεύεται και δίνει την αίσθηση ότι συμμετέχει και αυτός στα ίδια τα συμβάντα. Και αν δεχθούμε αυτό που λένε πολλοί πως μια φωτογραφία ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις, οι δεκάδες φωτογραφίες που συνοδεύουν τα κείμενα, τότε μπορούμε να πούμε με ασφάλεια πως αποτελούν μια μικρή «εγκυκλοπαίδεια» των Αγραφιώτικων εθίμων».

συνέχεια στη σελ.2

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2007

Υπάρχουν στιγμές στη ζωή μου, που μένουν αποτυπωμένες για πάντα · ίσως για κάποιους λόγους που πρέπει να είναι σημαντικοί, αν όχι προφανείς εις πρώτης όψεως.

Ήμουν εκεί σ' αυτή τη συγκλονιστική για μένα στιγμή όπως οι περισσότεροι χωριανοί και φίλοι του χωριού μας. Ήταν όλα τόσο όμορφα, που παρά την απουσία στα πάντα από κοντά μας «φίλων και συγγενών μας» που θα μας λείπουν σε μας και τους οικείους τους, κατάλαβα ότι έχουν δίκιο οι «Παμψυχιστές» (ότι τα πάντα με ή χωρίς ύλη είναι έμψυχα).

Λένε ότι οι άνθρωποι έχουν ψυχή, ότι τα χωριά ορίζουν τη μοίρα των ανθρώπων, ότι οι άνθρωποι πρωταγωνιστούν στα καθημερινά, στα δύσκολα, στα ξέγνοιαστα, στα συγκλονιστικά, στις χαρές, στις λύπες, στο φευγικό αλλά και στον γυρισμό;

Οι αναμνήσεις των ανθρώπων του χωριού είναι έντονες είναι ένας μυστικός θησαυρός, είναι αυτό που ορίζει σχεδόν με τρυφερότητα τα συναισθήματα, το σεβασμό, τις στιγμές...

Τα χωριά εισβάλλουν στη ζωή των ανθρώπων και γράφουν με τα ονόματά τους την Ιστορία τους, γι' αυτό και αγαπιούνται, μένουν αξέχαστα, σκαρφαλώνουν στα κάδρα και κάποτε κάποτε νοσταλγούνται.

Οι Βουνεσιώτες ήταν πάντοτε εφευρετικοί, δημιουργικοί, ικανοί να ανατρέψουν κάθε στιγμή οτιδήποτε δεδομένο γύρω τους.

Η στασιμότητα τους κούραζε και δικαίως επιθυμούσαν να προκόβουν. Ο ρυθμός και συνήθως ο έντονος ρυθμός χαρακτήριζε τις κινήσεις τους.

Διέγραψαν την δική τους τροχιά σε αυτό τον αγώνα για την επιτυχία με υπομονή και καρτέρηση, σιωπηλά, χωρίς κραυγές με αξιοπρέπεια.

Έγραψαν την δική τους Ιστορία με απώλειες, με απίστευτες θυσίες.

Προσέφεραν στην πατρίδα τους και ύστερα στην οικογένειά τους.

Με γνώμονα αυτούς τους ανθρώπους και αυτή την Ιστορία του χωριού μας θέλουμε να βάλουμε και εμείς σαν Σύλλογος ένα μικρό πετραδάκι · και ποιος ξέρει! Ίσως να φτιάξουμε και εμείς μια όμορφη Ιστορία που θα την λένε οι νεότεροι.

Θα δανειστώ τον χαιρετισμό του Αξέχαστου «Αγγελάκη ΤΑΠΕ».

«Για σας Βουνεσιώτες»
ΦΩΤΗΣ Θ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

**ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ ΝΑ ΣΤΕΛΝΟΥΝ
ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥΣ ΕΓΚΑΙΡΑ.**

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

20 ΜΑΡΤΙΟΥ

20 ΙΟΥΝΙΟΥ

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
ΤΗΣ ΤΡΙΜΗΝΗΣ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Χανίων 8, Ανθούσα - Τ.Κ. 15349 -

Κατοίκος Θωμάς

Τηλ.: 210 6669932 - Fax: 210 6033243

**Παρακαλούνται οι φίλοι
και τα μέλη της
Μορφοβουνιώτικης φωνής να
ενισχύσουν την συνδρομή τους
για την αγορά μόνιμης στέγης
του συλλόγου Αθηνών.**

Ακολούθησε επιλεκτική παρουσίαση αντιφωνικών και άλλων εθιμικών τραγουδιών που περιλαμβάνονται στα CD, ενώ τραγούδια του γάμου χόρεψαν τα παι-

διά του Χορευτικού του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας.

Επίσης την ίδια βραδιά παρουσιάστηκαν 4 ατομικά CD με δημοτικά τραγούδια που ερμηνεύουν (με αλφαβητική σειρά) ο Αριστοτέλης Κατοίκος και ο αδελφός του Γιάννης, (σε ένα CD) ο Δημήτρης Πίτσας (Κιτσάκης), ο Θωμάς Πίτσας και ο Σωτήρης Πολυζόγαμπος. Στα CD περιλαμβάνονται γνωστά αλλά και σπάνια δημοτικά τραγούδια που τα ερμηνεύουν απλοί βουνεσιώτες και είναι ενταγμένα στη σειρά «Οι Βουνεσιώτες τραγουδούν», παραγωγή την οποία επιμελήθηκε και πρόσφερε στο Σύλλογο Καρδίτσας ο Παναγιώτης Νάνος.

Η εκδήλωση κορυφώθηκε με συναυλία με ποιοτικά λαϊκά και ρεμπέτικα τραγούδια από νέους μουσικούς, στην οποία έπαιξε ο Δημήτρης Γ. Σκότης, φοιτητής της Σχολής Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ. Η εκδήλωση ήταν προσφορά των Συλλόγων Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας – Βόλου και Αθήνας.

Ξεχωριστή στιγμή της κοινωνικής και θρησκευτικής ζωής του χωριού μας είναι η έλευση της Παναγίας της Κορώνας, στο χωριό, έθιμο που κρατάει αιώνες και φιλοξενείται από 15/8 και για δύο βδομάδες, οπότε επιστέφει στο Μοναστήρι. Το απόγευμα της γιορτής της Παναγίας σχηματίστηκε μεγαλόπρεπη πομπή με επικεφαλής τον ιερέα του χωριού και με δύο χιλιάδες κόσμο.

Στιγμιότυπο από την μεταφορά της Παναγίας από το Μεσενικόλα στο Βουνέσι.

Άλλες εκδηλώσεις

Ο Δήμος Πλαστήρα και για φέτος στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων στο Μορφοβούνι είχε παράσταση θεάτρου σκιών με τον Μάκη Χάρμπα και ανήμερα της γιορτής της Παναγίας θεατρική παράσταση από το θίασο του Δ. Ρήτα με τη γνωστή κωμωδία του.

Αναλυτικά τα οικονομικά των εκδηλώσεων για τους Συλλόγους έχουν ως εξής:

Έσοδα	Ευρώ
από 740 καρέκλες	3.700
Από αναψυκτήριο	150
Σύνολο εσόδων:	3.850
Έξοδα	Ευρώ
Δημοτική ορχήστρα	2.500
Συναυλία λαϊκή	500
Έξοδα (χορευτικού – εκδήλωσης)	150
Βάψιμο τραπεζιών	220
χρώματα	60
Μεταφορά τραπεζιών από Μεσενικόλα	50
Λοιπά έξοδα	70
Σύνολο εξόδων:	3.550
Λογιστικό υπόλοιπο	300

Κείμενο: Τάσος Τσάβαλος
Φωτογραφίες: Παναγιώτης Νάνος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΟΥΦΗ ΧΑΛΚΙΑ	50ευρώ
ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Τ.Η.	20ευρώ
ΣΤΕΡΓΙΟΥ από ΛΑΡΙΣΑ	20ευρώ
ΡΕΦΕΝΕΣ ΝΙΚΟΣ	20ευρώ
ΖΑΧΑΡΗΣ ΘΩΜΑΣ ΦΑΡΣΑΛΑ	30ευρώ
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΕΛΕΝΗ	20ευρώ
ΤΣΑΝΤΟΥΛΑΣ ΗΛΙΑΣ Τ. ΕΥΘ.	20ευρώ
ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΚΗΣ	30ευρώ
ΚΑΛΑΝΤΣΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ Τ.Χ.	50ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ Τ.Σ.	20ευρώ
ΡΑΧΩΒΙΤΣΑΣ ΒΑΣΙΛΙΟΣ Τ.Θ.	15ευρώ
ΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΤΙΝΑ	20ευρώ
ΣΑΝΙΔΑΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Τ.Α.	20ευρώ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΗΛΙΑΣ	20ευρώ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΦΩΤΗΣ	30ευρώ
ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΞΕΝΟΦΩΝ	20ευρώ
ΣΑΝΙΔΑ ΒΑΣΩ ΚΑΜΠΙΤΣΑ	20ευρώ
ΒΥΤΟΓΙΑΝΗ ΕΛΕΝΗ	20ευρώ
ΠΑΤΣΑΟΥΡΑΣ ΗΛΙΑΣ	20ευρώ
ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΗΛΙΑΣ Τ.Ν.	20ευρώ
ΚΑΦΕΝΤΖΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ Τ.Χ.	20ευρώ
ΚΟΝΤΟΣΤΕΡΓΙΟΣ ΗΛΙΑΣ Τ.Β.	20ευρώ
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝ.	30ευρώ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΔΗΜ.	20ευρώ
ΚΛΕΩΒΟΛΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ	30ευρώ
ΚΑΤΣΑΚΙΩΡΗΣ ΒΑΣΙΛΙΟΣ Τ.Γ.	20ευρώ
ΛΑΤΙΝΟΣ ΗΛΙΑΣ	25ευρώ
ΛΑΤΙΝΟΣ ΔΗΜ.	25ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	20ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	20ευρώ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΛΑΜΠΡΟΣ	20ευρώ
ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ του Στεφάνου	20ευρώ
ΚΟΣΤΑΝΤΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20ευρώ
ΚΟΤΟΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	5ευρώ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ «ΙΣΤΟΡΙΑ»;

Είναι γεγονός ότι διερχόμαστε μια δύσκολη εθνική περίοδο. Πολλοί απεργάζονται την αλλοίωση της ΕΘΝΙΚΗΣ μας ιδιοσυγκρασίας, στο όνομα κάποιου παγκοσμιοποιημένου πολιτισμού, χωρίς ρίζες και ιστορικές αναφορές. Μεταξύ των μεθόδων που χρησιμοποιούνται ύπουλα και συστηματικά για την επιβολή της νέας τάξης πραγμάτων, περιλαμβάνεται και η αποδυνάμωση της Εθνικής μνήμης μας, με αποσιώπηση, διαστρέβλωση, ακόμα και υποτίμηση της πλούσιας και ένδοξης Ιστορίας μας.

Το χορό σέρνουν διάφοροι «αποδομητές» ιστορικά, διάφοροι δήθεν προοδευτικοί, ψευδοδιανοούμενοι, και φυσικά διάφοροι πλουσίως αμειβόμενοι δημοσιογραφικά κάλαμοι. Αυτοί όλοι δεν αμφισβητούν μόνο τα γεγονότα και προσωπικότητες της νεότερης Εθνικής Ιστορίας μας. Άλλοι αμφισβητούν και αυτή την ύπαρξη της Επανάστασης του 1821! Ακόμα χειρότερα οι απόψεις τους βρίσκουν φιλόξενο βήμα όχι μόνο στα έντυπα και στα τηλεοπτικά παράθυρα, αλλά και στις σελίδες των κρατικών σχολικών βιβλίων Ιστορίας, που διδάσκονται στα παιδιά μας στο Δημοτικό και στο Γυμνάσιο!

Δικό μας Ιστορικό χρέος σήμερα είναι να μιμούμεθα την αυτοθυσία και τη φιλοπατρία τους. Να καταδικάζουμε κάθε προσπάθεια κακόβουλης υποβάθμισης της Εθνικής μας Ιστορίας. Να είμαστε υπερήφανοι για το παρελθόν μας και να μην το απαρνούμεθα, όποιο και αν είναι. Να μη πτοούμεθα από τις εξωτερικές αντιξοότητες και πιέσεις, όπως έκαναν και εκείνοι.

Και το κυριότερο, εμείς, όλοι, ηγέτες και απλός λαός κάθε ημέρα να αποδεικνύουμε στην πράξη, αφενός ότι σεβόμαστε και εκτιμούμε τους αγώνες και τις θυσίες των προγόνων μας, αφετέρου Δε ότι είμαστε σε θέση να κάνουμε καλή χρήση της Ελευθερίας, την οποία εκείνοι με το αίμα τους μας χάρισαν.

ΦΩΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικόπεδο
214 τ.μ. στο Μορφοβούνι
εντός του χωριού.
Τηλ.: 6945234400 – 2525208
Πληροφορίες:
Χούτας Γεώργιος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σπίτι με οικόπεδο
178μ. στο Μορφοβούνι
εντός του χωριού.
Τηλ.: 6972678098

Πληροφορίες:
Γιαννάκος Αθανάσιος

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΡΑΧΩΒΙΤΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ	50ευρώ
ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	200ευρώ
ΣΚΟΥΦΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	100ευρώ
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΥΡΙΠΗΔΗΣ	50ευρώ
ΚΟΤΟΙΝΟΣ ΗΛΙΑΣ	50ευρώ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΣ – ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ – ΒΟΛΟΥ

Στέλνει τα συγχαρητήρια στα παιδιά που πέρασαν στα Ανωτ. Εκπαιδευτικά Ιδρύματα και τους εύχεται καλή πρόοδο στη μόρφωσή τους και στη ζωή τους.

Μπράβο παιδιά.

Δ. Σ. Συλλόγου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΦΩΤΗΣ	6997121242
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΤΣΙΤΣΙΛΑΣ ΘΩΜΑΣ	6937323462
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	6977485114
ΤΑΜΙΑΣ	ΛΑΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	6973040985
ΜΕΛΟΣ	ΣΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	6945909858
	ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ	210 5057841
	ΘΥΜΙΟΣ ΚΑΦΕΤΖΗΣ	210 4812670
ΔΗΜ. ΣΧΕΣΕΙΣ	ΑΓΟΡΙΤΣΑ ΣΚΟΥΦΗ	
ΑΝΑΠΛΗΡ. ΜΕΛΗ	ΑΡΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ	
	ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	
ΕΚΔΟΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	6976694091

Γνωρίζοντας την πατρίδα

Ω Θεσσαλία! Η μυστική αρετή σου
ακόμα είν' άγγιχτη απ' ανθρώπου χέρι.
Λάμπει στο νου μου, ως του βραδιού τ' αστέρι,
η νιότη η αδρή κι' η δύναμή σου.
Άγγελος Σικελιανός

Η Θεσσαλία με έκταση 13.904 km² και περίπου 796.000 κατοίκους, τοποθετείται ανάμεσα στις περιοχές της Ελλάδας που ξεχωρίζουν για την φυσική της ομορφιά, την παράδοση, την ιστορία της, τα μοναδικά χωριά της και τους εναπομείναντες, στον χώρο αυτό, αγρούς της κατοίκους. Το σημερινό όνομά της συνδέεται με τον μυθικό ήρωα Θετταλό, γιό του Άμωνα. Αποτελεί ίσως την πιό όμορφη, την πιο αγνή και παράλληλα την πιό άγνωστη, ξεχασμένη θα έλεγα, περιοχή της ελληνικής επικράτειας.

Οι γραφικές πλαγιές των χιλιотραγουδισμένων βουνών της και η απεραντοσύνη του κάμπου της, της προσδίδουν μια ακόμη μοναδικότητα. Την ίσως παραγωγικότερη περιοχή της χώρας, η ως «σιτοβολώνας της Ελλάδας» αποκαλούμενη. Τούτο χαρακτήρισε και το μυθικό όνομά της «Πύρρα», δηλαδή πατρίδα των σιτηρών. Οι Ώρες, οι πορτάρισες του Ολύμπου, Θεότητες καλόγνωμες κι ευεργετικές, προστάτευαν την πλούσια βλάστησή της κι επιβράβευαν τον μόχθο των ανθρώπων της με πλούσιους καρπούς.

Κάτω από την προστασία τους άνησε ένας γνήσιος ελληνικός πολιτισμός, ο οποίος χάνεται στα βάθη των χιλιετηρίδων χωρίς να τον έχει σχεδόν καν ακόμα σοβαρά αγγίξει η αρχαιολογική σκαπάνη. Ένας πολιτισμός που μεταφέρθηκε και μεταδίδεται όμως μέσα απ' τους ανθρώπους της. Φαντάζει πανώρια με φόντο τα προϊστορικά κάστρα κι ελληνιστικά κατάλοιπα, τα προ- ή μεταβυζαντινά κτίσματα, την πλουσιότατη μουσική παράδοση και τα μετ' αυτής συνυφασμένα αρχαϊκά δρώμενα, τα οποία είχαν την δύναμη, εναντιώθηκαν στην επιβουλή της εκκλησίας κυρίως και διασώθηκαν ευτυχώς ως τις μέρες μας.

Η γλωσσική ιδιομορφία των Θεσσαλών, παρ' όλες τις κατά τόπους παραλλαγές της, βουνό κάμπο, ανατολή δύση, παραμένει ξεχωριστή. Οι παραλλαγές αυτές σχετίζονται άμεσα με την μορφολογία του θεσσαλικού χώρου, με τις επιδράσεις φερτών κατά καιρούς πληθυσμών, καθώς επίσης σχετίζονται και με τις διαφορετικές συνθήκες διαβίωσης και τις ασχολίες των κατοίκων της, με στόχο την επιβίωση. Οι μεν κάτοικοι των βουνών ήταν κυρίως κτηνοτρόφοι και πολλοί δε εξ αυτών μετακινούμενοι, οι δε του κάμπου μόνιμα εγκατεστημένοι, κομμάτι του τσιφλικιού, ιδιοκτησία του Αγά κι αργότερα του κοτσάμπαση κι απολύτως εξαρτώμενοι από τη γη.

Σε καιρούς δύσκολους για το ελληνικό στοιχείο, έγιναν τα βουνά της προπύργια αντίστασης κι αγώνα, κέντρα διαφωτισμού, οικονομικής ανάπτυξης και τόπος λυτρωμού για τους κατατρεγμένους και για τους, ενάντια σε κάθε επιβουλή, προβάλλοντας τα στήθη τους, κατοίκους της.

Τούτον τον όρο Θεσσαλία, τον συνδέει κανείς αυτόματα με πασίγνωστα τοπωνύμια όπως Άγραφα, Μετέωρα, Χάσια, την Πίνδο, την βάση του δωδεκάθεου τον Όλυμπο και το Πήλιο με κατοίκους τα τερατόμορφα πλάσματα, τους Κενταύρους. Συνδέει με τον όρο τούτο, τον αρχαίο Θεό, γιό του Ωκεανού και της Τηθούς, τον (Θεό) ποταμό Πηνειό και τις πανέμορφες κόρες του, τις Νύμφες της Θεσσαλίας. Δεν συνδέει όμως κανείς το ίδιο αυτόματα, παρόλη την πλειάδα πληροφοριών σήμερα ανά το Πανελλήνιο, με τούτο τον τόπο ονόματα προσωπικοτήτων όπως, τους Παπαδιαμάντηδες, τον Ζήση τον Σκάρο, τον Αντώνη Σαμαράκη, τον ζωγράφο Δημήτρη Γιολλάση και τόσους άλλους ανθρώπους των γραμμάτων και της τέχνης κι ούτε τον Γεώργιο Καραϊσκάκη και τον Νικόλαο Πλαστήρα, παρ' όλο που έχουν τις ρίζες τους σ' αυτό το ευλογημένο κομμάτι της ελληνικής γης.

Ανατρέχοντας σε μυθικές εποχές, περνάμε υποχρεωτικά από τον τόπο που επέλεξε ο Δευκαλίων, μετά τον κατακλυσμό κατά τον μύθο, για να στήσει τον πρώτο κοινό βωμό για το Δωδεκάθεο, την Θεσσαλία. Εκεί ο θεωρούμενος ήρωας του πολιτισμού, ο πρώτος θνητός Βασιλιάς και γενάρχης Δευκαλίων ρίχνοντας πέτρες πίσω του, μαζί με την γυναίκα του, συνετέλεσε ώστε να κερδίσει εκ νέου η γη, ως δώρο απ' τους Θεούς, ξανά το ανθρώπινο γένος και μαζί τους τον Έλληνα και τον Γραικό. Στην Θεσσαλία τοποθετείται η πανάρχαια λατρεία της Θεάς Ήρας. Με δάφνες από τον δαφνώνα της κοιλάδας των Τεμπών καθάρθηκε ο Θεός Απόλλωνας, όταν σκότωσε το φοβερό φίδι των Δελφών και τούτες οι Δάφνες σόλιζαν από τότε την κεφαλή των νικητών αθλητών κατά τους πυθικούς αγώνες.

Εμφανίζονται ακόμα μπροστά μας απaráμιλλες θεσσαλικές μορφές όπως, αυτή του Αχιλλέα με τους Μυρμιδόνες του κι εκείνη του Ιάσωνα και τους Αργοναύτες, που έκλεψαν από τους Κόλχες την τέχνη της εξόρυξης του χρυσού, με εργαλείο το μαλλί της προβατοπροβιάς, από τα νερά των ποταμών της Κολχίδας, της σημερινής Γεωργίας. Ιπποφορβείο της Αρχαιότητας και βάση παραγωγής των καλύτερων και περιζήτητων επίπλων της, ήταν η Θεσσαλία. Ας μην ξεχνάμε ότι για μια θεσσαλική καρέκλα μάλανε, μην θέλοντας να της την αγοράσει, συχνά και για πολύ καιρό ο Σωκράτης με την γυναίκα του την Ξανθήνη.

Μετά από πολλούς αγώνες και την απογοήτευση για την αποτυχημένη επανάσταση του 1878, που αποτέλεσε δημιούργημα της αδόλωτης θεσσαλικής ψυχής, ήρθε η απελευθέρωση, προσάρτηση θα έλεγα εγώ, στο ελλαδικό κράτος, με την είσοδο σ' αυτή των ελληνικών στρατευμάτων στις 18 Αυγούστου του 1881. Και τούτο διότι ο αγώνας του πάλαι ποτέ υπόδουλου στον Τούρκο Θεσσαλού, έμελλε για πολλά ακόμα χρόνια να συνεχισθεί ενάντια στη στυγνότερη ίσως καταπίεση του κοτσάμπαση και του αστοτσιφλικά, που είχε τώρα πάρει την θέση του Τούρκου αφέντη. Μνημείο και αποκορύφωμα αυτού του αγώνα αποτέλεσε η αγροτική εξέγερση του Κιλελέρ το 1910, η οποία επέφερε, πολύ καθυστερημένα βέβαια, κάποια κοινωνική ανακούφιση στους κολήγους, τους κατοίκους του κάμπου.

Αξίζει και πρέπει σήμερα να γνωρίσουμε αυτό τον τόπο καλύτερα, να σκύψουμε πάνω από το θεσσαλικό χωριό και την πόλιν, που δικαιώθηκαν ανά τους αιώνες, γιατί έγιναν φάρος, γράφοντας ιστορία και δημιουργώντας λαϊκό πολιτισμό. Αξίζει και μάλιστα σε μια εποχή που τέτοιοι όροι τείνουν να παίρνουν όλο και πιο ασήμαντες διαστάσεις, απορροφούμενοι κι απωθούμενοι όλο και πιο πολύ και μάλιστα μαζί και οι άνθρωποι τους, από υδροκέφαλα κέντρα, στο περιθώριο. Να αφουκραστούμε και να γνωρίσουμε καλύτερα την τοπική τους ιστορία, τα σημερινά τους επιτεύγματα και τα προβλήματά τους.

Να πλησιάσουμε έστω και νοερά τα εναπομείναντα ξερακιανά, τα γεμάτα απλότητα και καλοσύνη πρόσωπα των ανθρώπων της, που ομοιάζουν με ζωντανά πορτρέτα άφταστης κι απaráμιλλης τέχνης.

«Η τέχνη είναι ένα ψέμα που μας βοηθάει να δούμε την αλήθεια» είχε πει κάποτε ο Πάμπλο Πικάσο. Κι η αλήθεια δεν είναι άλλη από την, μοναδική σε φυσική ομορφιά και δύναμη ψυχής, θεσσαλική πατρίδα.

Καλαντζής Δημήτριος
Χημικός Μηχανικός Βερολίνου

Φορολογικά

Άμεσοι και έμμεσοι φόροι.

Συχνά ακούμε να γίνεται λόγος για τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας και πως συνεχώς η σχέση αυτή μεγαλώνει υπέρ των έμμεσων φόρων. Τι είναι όμως άμεσοι και τι έμμεσοι φόροι;

- Άμεσοι είναι εκείνοι οι φόροι που πληρώνουν οι πολίτες ανάλογα με τη φοροδοτική τους ικανότητα, ανάλογα δηλαδή με το πόσα χρήματα βγάζουν και τι περιουσιακά στοιχεία έχουν.

Κυριότεροι άμεσοι φόροι είναι ο φόρος εισοδήματος, που εισπράττεται κάθε χρόνο με τη φορολογική μας δήλωση, καθώς και ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, ο γνωστός Φ.Μ.Α.Π.

- Έμμεσοι είναι εκείνοι οι φόροι που πληρώνονται μαζί με το προϊόν που αγοράζουμε ή μαζί με την υπηρεσία που δεχόμαστε.

Κυριότερος έμμεσος φόρος είναι ο Φ.Π.Α. που ισχύει από το 1986, και αντικατέστησε τον Φ.Κ.Ε. και το χαρτόσημο. Άλλοι έμμεσοι φόροι είναι οι φόροι κατανάλωσης που επιβάλλονται στα καύσιμα, στα ποτά και στα τσιγάρα.

- Βλέπουμε λοιπόν πως τους άμεσους φόρους καλούνται να τους πληρώσουν εκείνοι που έχουν εισοδήματα και περιουσία και ανάλογα με το ύψος των εισοδημάτων και της περιουσίας τους πληρώνουν και τον ανάλογο φόρο. Ενώ τους έμμεσους φόρους τους πληρώνουν όλοι το ίδιο, πλούσιοι και φτωχοί. Και τούτο γιατί αν το Α' πακέτο με τσιγάρα που κοστίζει π.χ. 3 ευρώ, όπου είναι ενσωματωμένος και ο ανάλογος φόρος, είτε πλούσιος είσαι είτε φτωχός 3 ευρώ θα το πληρώσεις. Όταν επίσης σου ζητάνε π.χ. 5 ευρώ στο πάρκινγκ του αυτοκινήτου, όπου επίσης είναι ενσωματωμένος ο Φ.Π.Α., είτε πλούσιος είσαι είτε φτωχός, θα πληρώσεις το ίδιο.

Από τα παραπάνω παραδείγματα, διαπιστώνουμε ότι δικαιότεροι είναι οι άμεσοι φόροι ενώ οι έμμεσοι είναι άδικοι γιατί πλήττουν κυρίως τα φτωχά στρώματα της κοινωνίας.

Στις ανεπτυγμένες χώρες στη σχέση μεταξύ της άμεσης και έμμεσης φορολογίας, η πλάστιγγα γέρνει προς την άμεση φορολογούμενη. Όσο πιο υπανάπτυκτη είναι μια χώρα η έμμεση φορολόγηση είναι μεγαλύτερη. Και τούτο διότι δεν έχει τους κατάλληλους ελεγκτικούς μηχανισμούς ή πάλι σκόπιμα δεν επιθυμεί να φορολογήσει τα μεγάλα εισοδήματα.

Στη χώρα μας, η σχέση μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων είναι 60-40 υπέρ των έμμεσων. Αναλογισθείτε λοιπόν αν είμαστε χώρα αναπτυγμένη ή υπανάπτυκτη.

Πολιτική ιστορία

Στην πολιτική ο όρος αριστερά χρησιμοποιείται από την εποχή της Γαλλικής Επανάστασης (1789), όταν τα ριζοσπαστικά κόμματα, κατέλαβαν τα αριστερά έδρανα του κοινοβουλίου, σε σχέση με τον πρόεδρο της Βουλής.

του Γ. Βασιλούλη

Για να γνωρίζουμε ότι:

- Στις 12 Ιουνίου ήταν η μέρα κατά της παιδικής εργασίας. Σύμφωνα με παγκόσμιο νόμο (Διεθνής Σύμβαση) απαγορεύεται η παιδική εργασία για παιδιά κάτω των 15 ετών. Όμως από σχετική έρευνα της UNICEF (Γιούνι-σεφ - ΟΗΕ) προκύπτουν τα εξής:

352 εκατομμύρια παιδιά (κάτω των 15 ετών) στον κόσμο, εργάζονται. Από αυτά: 171 εκατομμύρια δουλεύουν σε χώρους ανθυγιεινούς και επικίνδυνους για την υγεία τους.

5,7 εκατομμύρια γίνονται σκλάβοι για να ξεπληρώσουν οικογενειακά χρέη.

1,8 εκατομμύρια χρησιμοποιούνται από κυκλώματα πορνείας και πορνογραφίας.

121 εκατομμύρια παιδιά δεν πήγαν ποτέ στο σχολείο.

Στην Ελλάδα επίσημα καταγράφονται 180.000 παιδιά που εργάζονται.

Αυτή είναι μια άλλη πλευρά του απάνθρωπου και βάρβαρου εκμεταλλευτικού συστήματος που μπροστά στο κέρδος και τη συσσώρευση κεφαλαίων δε λογαριάζει τίποτα...

Απ. Κατοίκος

Θάνατοι

- Στις 28 Ιουνίου πέθανε στο Βόλο ο Αναστάσιος Βαλταδώρος, 48 χρονών, γιος του Γιάννη Αναστ. Βαλταδώρου. Ο Γιάννης Βαλταδώρος (Μπαλταδώρος), ήταν πολιτικός πρόσφυγας στην Ουγγαρία μέχρι το 1986, οπότε γύρισε στην Ελλάδα και ζει στο Βόλο. Υπήρξε ασυμβίβαστος αγωνιστής στην Εθνική Αντίσταση και στον Εμφύλιο αργότερα στο πλευρό του Δ.Σ.Ε.

- Λεωνίδας Αποστ. Κυριαζής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

4/10/07 πέθανε ο Συμπατριώτης μας ΦΩΤΗΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ.

Άηθος ένας που πάληψε τον ύπουλο και ανελέητο «Εχθρό» και δεν τα κατάφερε. Ας είναι εθαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει. Ο πρόωρος χαμός σου μας ήπνησε βαθύτατα. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Ο Σύλληγος εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Για το θάνατο της αγαπημένης μας Πιπίτσας Ηλιά Γιαννάκου.

Εκφράζουμε στην οικογένειά της τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Η οικογένεια

Δ. Σακεθάρου

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Έκθισε ένας χρόνος που μας άφησε η αγαπημένη μας Ιουλίτσα. Εμείς θα την θυμόμαστε πάντα.

Σύλληγος ΑΘΗΝΩΝ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Στη δεκαετία του 1990 αναπτύχθηκαν στο χωριό μας αξιοζήλευτες δραστηριότητες, καθώς η συγκυρία ήταν ευνοϊκή μετά την τοποθέτηση ως Νομάρχη Καρδίτσας του Στέργιου Κατσάνιδη, που πίστευε τον Νικ. Πλαστήρα σαν θεό και το χωριό μας σαν άγιο τόπο, ως Πόντιος την καταγωγή του.

Εκτός τούτου αρκετά ικανοί και καταρτισμένοι συγχωριανοί μας νεότερης γενιάς είχαν ήδη ωριμάσει και βρίσκονταν σε καίρια πόστα την συγκεκριμένη περίοδο και απεδείχθησαν αντάξιοι της καταγωγής τους, αξιοποιώντας προς όφελος του χωριού μας τις παρουσιασθείσες ευκαιρίες. Δεν θα αναφέρω ονόματα, όλοι τους ξέρουμε και όλοι όσο μπορούσαμε τους βοηθήσαμε, να εκτελέσουν με επιτυχία, την ανειλημμένη άλλωστε υποχρέωσή τους.

Ως κορυφαία τέτοια εκδήλωση, υπήρξε η οργάνωση και πραγματοποίηση τριημέρου (δύο ημέρες στην Καρδίτσα και μια στο Μορφοβούνι) Ιστορικού – Πολιτικού Συνεδρίου, για τον μεγάλο συγχωριανό μας Νικόλαο Πλαστήρα στις 13, 14 και 15 Μαΐου 1994. Στην Καρδίτσα και στο Μορφοβούνι εκείνο το τριήμερο, συνέρευσαν κορυφαίες προσωπικότητες, όπως ιστορικοί, διπλωμάτες, πολιτικοί καθηγητές Πανεπιστημίου, στρατιωτικοί και επιζώντες ακόμα συμμαχητές του, για να μιλήσουν και εξάρουν τα χαρίσματα του μεγάλου Έλληνα πατριώτη, ο οποίος με τις ικανότητές του, τη γενναιότητα και την ανιδιοτέλειά του, τόσο στα πεδία των μαχών, όσο και αργότερα στην πολιτική ως Πρωθυπουργός, άσκησε ευεργετική και

σωτήρια επίδραση στα συμφέροντα της Ελλάδας και ολόκληρου του Έθνους μας.

Μεγάλος αριθμός από αυτές τις τριανταπέντε και πλέον προσωπικότητες προτίμησαν και επέλεξαν να κάνουν τις εισηγήσεις τους (ομιλίες) την Τρίτη ημέρα στο Μορφοβούνι, για να ιδούν και να προσκυνήσουν και την πατρογονική γη του τιμώμενου θρυλικού «ΜΑΥΡΟΥ ΚΑΒΑΛΑΡΗ».

Έτσι στις 15-5-1994 στο πνευματικό κέντρο Μορφοβουνίου και στον εξωτερικό ακόμα περιβάλλοντα χώρο, συνέρευσε πλήθος προσκεκλημένων και συγχωριανών μας, για να ακούσουν τους εξέχοντες ομιλητές, που μετά τον χαιρετισμό του Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος Κλέοπα (που δυσκόλευε, όπως έχουμε ιδεί προηγούμενα, τη δημιουργία του Πνευματικού Κέντρου), παρακολουθήσαμε τις ομιλίες και τους ύμνους στον τιμώμενο μεγάλο Έλληνα πατριώτη εκτός άλλων και από τους:

1. Πολυχρ. Ενεπεκίδη, Καθηγητή Πανεπιστημίου Βιέννης και ιστορικό συγγραφέα.
2. Παύλο Πετρίδη, Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
3. Γ. Αναστασιάδη, Καθηγητή Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.
4. Γιάννη Ζίγη, Πολιτικό και αρχηγό της Ε.Κ.
5. Αλεξ. Λιαροκάπη, Πολιτικό.
6. Κρις Σπύρου, Πολιτικό Ελληνο – Αμερικάνο καταγόμενο από Πορτή Μουζακίου.
7. Ελευθερία Σκούντζου.

Η τελευταία ήταν Διευθύντρια του Ι.Κ.Α. Ρόδου, κόρη της τετράχρονης ορφανής Κυριακούλας, θύμα από τις Βουλγαρικές καταστροφές, που περιμάζεψε και υιοθέτησε ο Ν. Πλαστήρας το 1919 στο Σαρί Σαμπάν, σημερινή Χρυσούπολη Καβάλας. Την έστειλε στη μάνα του στην Καρδίτσα, όπως έκανε το 1921 στη Μικρά Ασία με τρία επίσης ορφανά αδελφια Γιάννη – Μαρία – Λυδία και όπως είχε ξανακάνει και το 1918 επίσης στη Χρυσούπολη Καβάλας μ τον εξάχρονο ορφανό τότε Αλέξανδρο Παπαζώη, τον πατέρα της γνωστής επί ΠΑ.ΣΟ.Κ Υπουργού Ελισάβετ Παπαζώη και ο οποίος αντιστράτηγος πλέον ε.α. μίλησε συγκινημένος στην Καρδίτσα στο συνέδριο και αξίζει κι αυτού την περίπτωση ίσως να εξιστορήσουμε.

Ας επανέλθουμε όμως στην Ελευθερία Σκούντζου. Μετά τη λήξη της ομιλίας της στο χωριό μας, ανέφερε στον Κώστα Πλαστήρα, ότι η μάνα της διηγούνταν ότι έμειναν και κάποια καλοκαίρια τα τέσσερα ορφανά υιοθετημένα, με τη μάνα και την αδελφή του Ν. Πλαστήρα Αγγελική στο χωριό μας, στο ίδιο πάντα μεγάλο σπίτι, πριν κάνει ο Πλαστήρας δικό του σπίτι στη Νεράιδα και ήθελε να πάει στη μάνα της πληροφορίες, η οποία ζούσε ακόμα. Ακούγοντας εγώ αυτά, την ξενάγησα δείχνοντας και το απομεινάρι από το μεγάλο σπίτι, που ήταν το πατρικό της μάνας μου, δηλαδή του Θωμά Κυριαζή στο μεσοχώρι, που μετά το κάψιμο του 1943 έγινε αγνώριστο.

συνεχίζεται

Η ηλικία κι θεωρία της σχετικότητας

Με το πέρασμα των χρόνων πιστεύω ότι γίνεται κανείς σοφότερος. Πενήντα ήδη και για το λόγο αυτό, ίσως έχω ξεκαθαρίσει πλέον στο μυαλό μου, ότι δεν υπάρχει τίποτε σχετικότερο από την ηλικία κι ας μην ασχολήθηκαν ουσιαστικά με το φαινόμενο αυτό μεγάλοι ερευνητές του διαμετρήματος του «Einstein». Τίποτα δεν είναι σχετικότερο απ' ότι η ηλικία ενός ανθρώπου.

Όταν ήμουν 6 χρονών παιδάκι είχα ένα μεγαλύτερο φίλο, πρότυπο και προστάτη, τον Βάγιο που ήταν τότε δέκα χρονών. Οι πράξεις του μετρούσαν τότε για μένα ιδιαίτερα, τα δε λόγια του ήταν νόμος. Ήταν, λόγω της ηλικίας του και της εμπειρίας που είχε αποκτήσει, για μένα μια προσωπικότητα. Ο ξάδερφός του ο Γιάννης που ήταν ήδη στα 14 ξεπερνούσε τα όρια του δικού μου κόσμου, ζούσε σε μια άλλη σφαίρα, που για μένα και τους συνομήλικούς μου δεν μπορούσε απόλυτα να μετρήσει. Αυτοί ήταν οι μεγάλοι. Όταν έπιασα εγώ ο ίδιος τα 13 μου χρόνια, θαύμαζα τον ξάδερφό μου τον Πολύβιο, τον Στέφανο και τους συμμαθητές του, που όχι μόνο τελείωναν σχεδόν το γυμνάσιο, αλλά είχαν και την πολυτέλεια να εναντιώνονται, ηθελημένα ή αθέλητα δεν ξέρω, στον δάσκαλό μου, που ήταν όχι μόνο παλαιών αρχών, αλλά και ποσώς μειωμένης δημοκρατικής ευαισθησίας, με κραυγές άπρεπες, κατά τον «εθνάρχη» δάσκαλο, «τον κύριο Μίμη» σφόδρα. Κι εκτός όλων τούτων, για μένα ήταν τότε όλοι αυτοί, κάτω από το βάρος της γνώσης που έφεραν επί πλέον μαζί τους και τις ευθύνες που είχαν ήδη επωμισθεί μένοντας σχεδόν όλη την εβδομάδα στην πόλη, το πρότυπο. Με τα δεκαοχτώ μου χρόνια, μου φαίνονταν οι είκοσιπεντάρηδες που έκοβαν μετά το φανταρικό βόλτα στο χωριό, ψάχνοντας για καμία καλοπροικισμένη και τίμια νύφη, μεγάλοι στην ηλικία κι ώριμοι για τα λοκαντζάρια ή για κανένα ζειμπέκικο με το ντζουμπόξ του Μπέρσα. Έλα που ήρθαν όμως σχετικά γρήγορα τα είκοσι πέντε και για μένα!

Κι όταν τα πέρασα, πολλά από τα μέχρι τούδε ήταν πλέον πρόποντα μόνο για τους

μικρότερους κι άλλα πάλι, πάλι για τους μεγαλύτερους. Όταν έφθασα τα τριάντα, άρχισα να προσπαθώ ασυναίσθητα να στρίψω την βίδα της ηλικίας, χωρίς φυσικά ιδιαίτερη επιτυχία, προς τα πίσω.

Υπάρχει πάντα κάτι στη ζωή, για το οποίο θα είναι κανείς πολύ νέος ή πιθανόν, όμορφα και προσεκτικά διατυπωμένα, περασμένης ηλικίας.

Με τα δεκατρία πολύ μικρός για το κάπνισμα και την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών, με τα δεκαέξι για την επίσκεψη πονηρών κινηματογραφικών ταινιών, σύμφωνα με τους νόμους των μεγάλων. Με τα είκοσι είναι ως άνδρας μικρός για γάμο, πράγμα που δεν ισχύει για τις γυναίκες, με τα είκοσι πέντε ανώριμος για δήμαρχος, με τα τριάντα πέντε για πρόεδρος Δημοκρατίας ή στρατηγός. Με τα σαράντα δεν θα είχε κάποιος την δυνατότητα να αναλάβει και να παίξει ως ηθοποιός ρόλους μεγάλων ανδρών οι οποίοι, στην φαντασία μας ίσως, γεννήθηκαν γέροι.

Από την άλλη πλευρά δεν είναι ή είναι δυνατόν, να είναι κανείς τόσο νέος και παράλληλα τόσο μεγάλος. Αρχίζοντας με τα είκοσι για παράδειγμα μαθήματα μουσικής ή γυμναστικής δεν θεωρείται ικανός να γίνει βιρτουόζος του πιάνου ή με τα τριάντα του μεγάλος ποδοσφαιριστής ή ολυμπιονίκης. Ακόμα και τα μωρά των τρισήμιση ετών, είναι ήδη πολύ μεγάλα, όταν πρόκειται να φωτογραφιστούν για την διαφήμιση παιδικών τροφών. «Κάθε πράμα στον καιρό του» λέει η παροιμία.

Στο ίδιο μήκος κύματος μπορεί κάποιος ανάλογα με το επάγγελμα ή την ιδιότητα να ονομαστεί στο άψε σβήσε παππούς ή νιάνιαιο. Ένας άνθρωπος του θεάματος των εξήντα ετών, ιδιαίτερα του ωραίου φύλου, θεωρείται απολίθωμα, αυτός όμως που έβαλε στόχο το Παπικό αξίωμα ή αυτό του Πατριάρχη, πολύ χλωρός, πιτσιρικάς κι άπειρος. Μια ντίβα σ' αυτή την ηλικία έχει χάσει το τραίνο, μα ένας υπουργός όμως, οποιασδήποτε απόχρωσης και χαρτοφυλακίου, κοσμούμενος μ' ένα σωρό επίθετα, δυναμικός, νέος, οραματιστής, κ.λ.π., μόλις ανεβαίνει σ'

αυτό.

Γυναίκα ή άνδρας, αργά ή γρήγορα, τώρα ή μετά, να γεράσει δεν θέλει κανένας ή όπως ωραία χωρίς καθόλου να κυριολεκτούμε με τις λεξούλες, να μεγαλώσει το εκφράζουμε.

Η λέξη γήρας φέρει μαζί της αρκετά προβλήματα υγείας και μια ψυχική ίσως στιφάδα που μόνο σε παλιό κρασί μπορεί να του επιφέρει πλεονεκτήματα, σε κάποιο δημιουργήμα ενός καλλιτέχνη που κι αυτός γέρασε κι εγκατέλειψε την ζωή ή παλιό έπιπλο αποθανόντος ήδη τεχνίτη, «αντίκα», της ανάλογα απελευθέρωσης εποχής.

Σε σχέση με τον άνθρωπο είναι το γήρας, η παλαιώση, μια αρκετά αμφίβολη λέξη. Πάνω σε τούτη και στην κατάληξή της τον θάνατο, στηρίζονται κι ελπίδες της άλλης ζωής, που προπαγανδίζουν εσασεί τα ανά τον κόσμο θρησκευτικά δόγματα, υποσχόμενα το αιωρούμενο στον αιθέρα του πνεύματος, που για τους δικαίους μετατρέπεται, εάν εξυπηρετεί την πελατεία τους, κατά περίπτωση φυσικά και σε ύλη. Το ιδανικό που επιδιώκει ο άνθρωπος, είναι στιγμιαίο και σχεδόν άπιαστο, αφού αιωρείται μεταξύ της νεότητας και του γήρατος. Αγγίζει ίσως ακριβώς τα σημεία στα οποία εφάπτεται κανείς της ευτυχίας κι είναι πανάθεμάτα λίγα. Δεν θα ήταν για τους περισσότερους από εμάς διαρκώς ευχάριστο, ούτε το ένα πιστεύω, μα ούτε και το άλλο, γιατί και τα δύο υπόκεινται απόλυτα στον νόμο της σχετικότητας και στον παράγοντα χρόνο. Παρόλα αυτά όμως, ευρίσκεται κανείς αναπόφευκτα για τακτά χρονικά διαστήματα και στο ένα και στο άλλο. Βασικό είναι να παίζουν οι παράγοντες υγείας και ψυχική ισορροπία σωστά τον ρόλο τους, σε σχέση με το χρόνο κι ανάλογα με το περιβάλλον και την εποχή. Άλλωστε η μοναδική δυνατότητα να απαλλαγούμε από την κατάληξη –ήντα είναι η διπλάσιότητά της.

Αφιέρωμα σε όλες και όλους τους γεννηθέντες το 1957

Καλαντζής Δημήτριος
Επικ. Καθηγητής ΤΦΗ-Βερολίνου

ΕΠΩΝΥΜΑ ΒΟΥΝΕΣΙΟΥ

Συνεχίζουμε την δημοσίευση των επωνύμων θεωρώντας πως συμβάλλουμε στην καταγραφή της Τοπικής Ιστορίας. Σε τούτο το φύλλο παραθέτουμε στοιχεία για τα επώνυμα Γαλάνης και Γιολλάσης καθώς και λιγοστά στοιχεία για κάποια επώνυμα που χάθηκαν από το χωριό, όπως: *Αργυρίου, Ζάχος, Διαμαντόπουλος και Κονδυλόπουλος*, οικογένειες άγνωστες σήμερα.

Γιολλάσης

Το επώνυμο συνδέεται με το **Βουνέσι** με δύο οικογένειες που δεν φαίνεται να σχετίζονται μεταξύ τους. Το επώνυμο προέρχεται από την τουρκική λέξη *gioldas* που σημαίνει «σύντροφος». Συνειρμικά μπορεί σήμερα να παραπέμψει στην πολιτική έννοια του όρου, αλλά δεν έχει σχέση και δηλώνει την ιδιότητα «μέλους» μιας δεμένης και με κοινά χαρακτηριστικά «συντροφίας» δηλαδή ομάδας. Οι «συντροφίες» από τον 19^ο αιώνα και πριν, ήταν «παρέες» με κοινά χαρακτηριστικά ή στόχους, πιο συχνά οικονομικούς, ήταν δηλαδή μια πρώτη μορφή συνεταιρισμού.

Το επώνυμο Γιολλάσης είναι ιστορικό, καθώς το συναντάμε σε αρκετά δημοτικά τραγούδια, τα οποία βεβαίως αναφέρονται στους Γιολλάσους, τους γνωστούς κλεφταρματολούς των Αγράφων. Αυτοί έλαβαν ενεργό μέρος στην Επανάσταση του 1821 με τον Καραϊσκάκη, αλλά οι συγκεκριμένοι δεν έχουν σχέση με το Βουνέσι.

Αντίθετα, στο χωριό γεννήθηκε τον Οκτώβρη του 1897, ο **γνωστός ζωγράφος Δημήτρης Γιολλάσης** από Σαμαριναίους γονείς. Από εργασία μας (1) που ανακοινώθηκε σε Ημερίδα με αφορμή τα 100 χρόνια από τη γέννηση του μεγάλου ζωγράφου, αναδείξαμε τη σχέση του με το Βουνέσι και τα παιδικά του χρόνια στο χωριό. Ο πατέρας του, ο Μάνθος Γιολλάσης (ή Ματούσιος όπως τον αποκαλούσαν οι Σαμαριναίοι) ήταν νέος τσοπάνης στο κοπάδι του τσέλιγκα Αδάμου Ζαραμπούκα. Παντρεύτηκε την πρώτη από τις πέντε κόρες του τσέλιγκα, την Σουλτάνα, με την οποία έκανε τρία παιδιά, (ο Δημήτρης ήταν μεσαίος), αλλά η γυναίκα πέθανε νέα. Από ποιο χωριό ήταν ο Μάνθος Γιολλάσης δεν γνωρίζουμε, ούτε αν υπήρχε κάποια σχέση είχε με τους άλλους Αγραφιώτες Γιολλάσους. Το γεγονός όμως είναι ότι η οικογένεια έζησε τα 5-6 καλοκαίρια στο Βουνέσι και τους αντίστοιχους χειμώνες κατέβαιναν στα χειμαδιά του χωριού Ροδιά της Λάρισας.

Άλλη οικογένεια που έχει σχέση με το Βουνέσι είναι αυτή του Γρηγόρη Γιολλάση, ο οποίος ήλθε γαμπρός

στο χωριό από το χωριό Πετρίλο Αργιθέας και παντρεύτηκε την Φωτεινή Σανιδά. Δεν έκαναν παιδιά και υιοθέτησαν τον Γιώργο. Αργότερα, τη δεκαετία του 70 ο Γιώργος μετανάστευσε στο Βόλο ασχολούμενος με οικοδομικές εργασίες. Χάρη στην εντιμότητα και την εργατικότητα δημιούργησε ένα από τα καλύτερα οικοδομικά συνεργεία του Βόλου, αλλά στάθηκε άτυχος διότι ο γιος του Λάμπρος σκοτώθηκε σε εργατικό ατύχημα.

Πηγή: *Νάνος Παναγιώτης, «Τα παιδικά χρόνια του Δημήτρη Γιολλάση και η σχέση του με το Βουνέσι». Πρακτικά Ημερίδας για το Δ. Γιολλάση, Μορφοβούνι, 1999.*

Γαλάνης

Το επώνυμο ήλθε στο Βουνέσι από τη γειτονική Βρώστιανη, (σήμερα *Αμυγδαλή*), όταν ο Γιαννάκης Γαλάνης του Κων/νου στα χρόνια της απελευθέρωσης της Θεσσαλίας (1881) από τον τουρκικό ζυγό, ενώ 30 περίπου χρόνια μετά εγκαθίσταται ο Γιάννης Γαλάνης του Γιώργου, ήλθε στο Βουνέσι περί το 1910 και παντρεύτηκε. Ο Γαλάνης δεν έκανε παιδιά και πήρε ψυχολόγο (υιοθέτησε) ένα αγόρι από κάποια οικογένεια Θεοδώρου, άγνωστο από ποιο χωριό. Το παιδί κράτησε το δικό του επώνυμο (Θεόδωρου) και μετά το στρατό εγκαταστάθηκε στην Καρδίτσα. Όπως αναφέρει ο Γ.Η.Καρκανιάς (1) η οικογένεια Γαλάνη είναι παλιά ντόπια οικογένεια στη Βρώστιανη, πολύ πριν το 1800 και ότι όλοι σχεδόν οι Γαλαναίοι ήταν εξαιρετικοί τεχνίτες, σωστοί καλλιτέχνες, σε ξυλουργικές εργασίες, αλέτρια, κουφώματα, ξύλινα κουτάλια (χλιάρια).

Σημείωση: αξίζει εδώ να αναφερθεί πως το «γαλάνης» ή τα παράγωγα, δηλώνουν την όψη, το παρουσιαστικό ενός ανθρώπου και έτσι χαρακτηρίζεται ο έχων γαλανά μάτια και συνήθως λευκόξανθο πρόσωπο. Ίσως η μακρινή τους καταγωγή να ήταν ρουμανοβλάχικη, διότι ένας εξ αυτών βρέθηκε ανακατεμένος στα χρόνια της Κατοχής με τη «Λεγεώνα» που δημιούργησε ο πράκτορας των Ρουμάνων Διαμαντής, επιχειρώντας να στήσουν... ανεξάρτητο κράτος Βλάχων απ' τον Όλυμπο ως και τα ορεινά των Τρικάλων!

Πηγή: Γεώργιος Ηλία Καρκανιάς, «Η Πυκναδίτσα Βρώστιανη, σημερινή Αμυγδαλή Καρδίτσας – Το χωριό μου – Ιστορικό και Λαογραφικό Αφιέρωμα» Τρίκαλα 2002, σελ. 111 και 180.

Μερικά επώνυμα του Βουνεσίου που χάθηκαν

Αργυρίου: Τα αδέρφια Βασίλης και Κώστας έφυγαν από το χωριό τις πρώτες δεκαετίες του 1900, αλλά δεν γνωρίζουμε τίποτα άλλο. Το επώνυμο αναφέρει ο αείμνη-

στος Βάγιας Τσούλας στη μηνιαία εφημερίδα «Νεβρόπολη», φ.82/1985 που συνεχίζει να εκδίδει ο Σύλλογος Μεσσηνολιτών Αθήνας.

Διαμαντόπουλος: Το επώνυμο απαντάται σε συμβόλαιο (αριθ. 271/4-1-1882 του ειρηνοδίκη Σ. Αιταιοκαρύδη – Γ.Α.Κ. Καρδίτσας) ενός Αντωνίου που μεταξύ των άλλων πουλάει χωράφι στο Κατ'νάρι που συνορεύει με του Διαμαντόπουλου Θεόδωρου. Πιθανόν είναι να πρόκειται για την οικογένεια Διαμαντάκου του Βουνεσίου ή είναι επώνυμο άλλης συνορεύουσας κοινότητας, λ.χ. Μοσχάτου – Μεσσηνικόλα.

Ζάχος: Το επώνυμο χάθηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, όταν η οικογένεια μετακινήθηκε στην Καρδίτσα. Από συμβόλαιο (αριθ. 271/4-1-1882 του ειρηνοδίκη Σοφοκλή Αιταιοκαρύδη – Γ.Α.Κ. Καρδίτσας) μαθαίνουμε πως ο Αντώνης Ζάχος κτηματίας της Καρδίτσας πουλάει το σπίτι του στο Βουνέσι, αμπέλι στον «Ασβέστη», λιβάδι στο «Κεραμίδι» και ένα χωράφι στο «Κατ'νάρι». Το σπίτι τους ήταν συνόρευε με αυτά του Χρήστου Νάσιου (ίσως να πρόκειται για το επώνυμο Νασιάκος) και του Βασίλη Αντωνίου, στον οποίο πουλάει το σύνολο της περιουσίας. Ο αδελφός του πρέπει να έφυγε κι αυτός λίγα χρόνια μετά, ή δεν είχε αγόρια για να συνεχιστεί το όνομα.

Κονδυλόπουλος: Επώνυμο γνωστό από τον Χρήστο Κονδυλόπουλο, κτηματία ο οποίος γεννήθηκε το 1860 και πέθανε το 1931. Πρέπει να ήταν γαμπρός στο Βουνέσι αφού παντρεύτηκε την Βουνεσιώτισσα Χαρίκλεια, (μας είναι άγνωστο το επώνυμό της) η οποία γεννήθηκε το 1865. Η οικογένεια μάλλον έζησε για λίγο στο χωριό και να μετώκησε στην Καρδίτσα στα χρόνια της απελευθέρωσης της Θεσσαλίας, το 1881. Αξίζει να σημειωθεί πως την περίοδο αυτή (1870 – 1890) σημειώνονται πολλές μετακινήσεις Αγραφιωτών προς την πόλη της Καρδίτσας, μεταξύ αυτών και αρκετές οικογένειες Βουνεσιωτών όπως, Πλαστήρα, Σαμαράκη, Γόρδιου, Ζάχου, Αλεξανδρόπουλου, Φώλου, Χαλκιά, κλπ.

ΥΓ. Επειδή η έρευνα για τα επώνυμα μερικές φορές είναι εξαιρετικά δύσκολη, παρακαλούμε όποιος γνωρίζει πρόσθετα στοιχεία για όσα κατά καιρούς δημοσιεύουμε, να μας τα γνωρίσει. Το ιδανικότερο βέβαια είναι να δημοσιεύσει τα στοιχεία που έχει στην εφημερίδα, ώστε να υπάρχουν πηγές για τις επόμενες γενιές. Επίσης καλό θα ήταν να υπάρχουν φωτογραφίες για τα πρόσωπα που αναφερόμαστε, γι' αυτό και παρακαλούμε για την διάθεση παλαιών φωτογραφιών.

Από δημοσίευση στον Τοπικό Τύπο Καρδίτσας

ΕΤΟΣ 2006 ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟ ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΛΙΑ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ.

Στην τελευταία συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Πλαστήρα με θέμα: Απολογισμός οικονομικού έτους 2006. Ο κος Τσιαντής μας ενημέρωσε ότι τα οικονομικά έχουν ως εξής:

Έσοδα τακτικά και έκτακτα 1.737.807, 59 ευρώ. Αρκετά έσοδα για ένα μικρό Δήμο.

Εκεί λοιπόν αποδίδω τους χαρακτηρισμούς, τα ψεύδη, την προεμορία και όλα τα υπόλοιπα κατά την προεκλογική περίοδο, και όχι μόνο, εναντίον μου από τον κος Τσιαντή.

Να αφήσουμε τέτοια πίδα να πάει χαμένη.

Μιας λοιπόν και φέτος ο κος Τσιαντής δεν έκανε λαϊκή συνέλευση το δεκαπενταύγουστο όπως άλλα χρόνια. Γιατί άραγε; Είπαμε να σας ενημερώσουμε εμείς για ορισμένα από τα πεπραγμένα του Δήμου για το 2006.

Έχουμε λοιπόν και λέμε:

Για δημόσιες σχέσεις για το 2006 ο Δήμος Πλαστήρα ξόδεψε 21000 ευρώ δηλαδή 7.000.000 δραχμές σε γλυκά από το συνεταιρισμό γυναικών και σε κρασιά. Ούτε αντιπροσωπείες κρατών να δέχονταν στο Δημαρχείο.

Από δειγματοληπτικό έλεγχο ενταλμάτων κίνησης του τζιπ του Δήμου για βενζίνη ξοδεύτηκαν 6.204 + 920 = 7.124 ευρώ για 60.000 χ.μ. Δηλαδή κάνει 200 χ.μ. ημερησίως για υπηρεσιακούς λόγους, πράγμα που σημαίνει ότι ο Δήμαρχος περνάει από τα χωριά του Δήμου 2-3 φορές τη μέρα καθημερινά και το τονίζω. Βέβαια οι δημότες τον ψάχνουν με το κερδί. Είναι και ένα φορτηγάκι το οποίο κινείται από καμμία

φορά.

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΑΠΟΡΩΝ:

Μεταξύ των άλλων ο κος Δήμαρχος έδωσε σε συνταξιούχο συνδημότη, κάτοικο Κερασιάς επίδομα ως άπορο προκειμένου να αρπάξει την ψήφο του.

Ο εν λόγω κύριος παίρνει σύνταξη του ΙΚΑ 850 ευρώ και η σύζυγος του 400 ευρώ. (Μα καλά αρμόδιες εποπτεύουσες αρχές δεν υπάρχουν; Που είναι; Τι κάνουν;).

Ακόμη στο Μορφοβούνι υποψήφιος του συνδυασμού του έλαβε και αυτός επίδομα απόρου. Αν είναι δυνατόν ισοπεδώσαμε τα πάντα προκειμένου να εκλεγούμε πάλι.

Για αγροτική οδοποιία. Εφοδιασμός αδρανών υλικών χαλίκι 3Α περίπου 50.000 ευρώ. Ενημερωτικά η αμοιβή του κος Δημάρχου για το 2006 ήταν 32.400 ευρώ των δε αντιδημάρχων 16.200 έκαστος. Γεμάτος αλαζονεία ο κος Τσιαντής περιδιαβαίνοντας τα χωριά πέρυσι έλεγε ότι ο Δήμος δε χρωστάει δεκάρα τσακιστή. Προχτές βρήκαμε ότι ο κος Τσιαντής το 2004 υπέγραψε με το ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων **Δάνειο 50.000 ευρώ για τον ξεώνια Μορφοβουνίου.** Γιατί αυτά τα ψέματα ξε Τσιαντή; Είναι τίμιο ένας Δήμαρχος να ψεύδεται; Λυπάμαι ειλικρινά, λυπάμαι για την κοροϊδία στον κόσμο από μέρους σου.

Και μακάρι να ήταν μόνο αυτά. Θυμάστε τον προϋπολογισμό του 2007 είχαμε **χρέη 250.000 ευρώ για όσους δεν το γνωρίζουν, και πάμε λέγοντας.**

Το θέμα του νερού:

Μας έλεγε πέρυσι ότι το πρόβλημα θα ήταν για 10 μέρες το πολύ. Βλέπουμε δυστυχώς όλοι ότι εδώ και δύο μήνες από τις αρχές Ιλίου το νερό σε Μορφοβούνι και Μεσσηνικόλα βρωμάει και οι βρύσες των χωριών μας γνωρίζουν παλιές δόξες. Όλοι οι κάτοικοι παίρνουν νερό από αυτές αφού το νερό του δικτύου δεν πίνεται και το χειρότερο είναι ότι δεν υπάρχει ενημέρωση για την καταλληλότητα του για μαγειρέμα ή για πλύσιμο. Η δικιά μας πρόταση ήταν 2ο δίκτυο. 1ο δίκτυο από τις πηγές για πόσιμο. 2ο δίκτυο για πότισμα και ζώα από λίμνη.

Στο τέλος θέλω να συγχαρώ τα μέλη των συλλόγων όπως επίσης και την ΕΣΠΑ (Εταιρεία Σύγχρονης Πολιτιστικής Ανάπτυξης) και τα μέλη της για τις επίπονες προσπάθειες που καταβάλουν προκειμένου να διοργανωθούν οι εκδηλώσεις στα χωριά μας. Αν δεν ήταν και αυτοί θα φεύγαμε από τα χωριά το δεκαπενταύγουστο. Είπαμε τα πολιτιστικά του Δήμου μας είναι σε σημείο μηδέν και δυστυχώς δεν αξίζει τέτοιας μοίρας ένας ιστορικός Δήμος, όπως ο Δήμος Πλαστήρα. Πάνε οι παλιές καλές εποχές. Προτείνω να πρακτικά κάθε συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου να δημοσιεύονται στη Βουνεσιώτικη Φωνή, να ενημερώνονται οι δημότες.

Με τιμή ΤΟΥΛΙΑΣ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Επικεφαλής του συνδυασμού **ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΡΕΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΠΛΑΣΤΗΡΑ.**

«αγναντεύοντας απ' το Στεφάνι»

Γράφει ο κ. Παναγιώτης Νάνος

Απώλειες

Για την απώλεια φίλων και συγχωριανών γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, αλλά δυστυχώς έτσι θα ξεκινήσουμε και στο σημερινό. Με λύπη μας βλέπουμε να μακραίνει ο κατάλογος όσων αναχώρησαν και σ' αυτόν προστέθηκαν ακόμα δυο χωριανοί και φίλοι: Αρχές καλοκαιριού έφυγε ο Γιάννης Κατσακιώρης. Φτωχό παιδί έφυγε για το Βόλο όπου δημιούργησε οικογένεια και έδωσε τον αγώνα της ζωής με αξιοπρέπεια. Πάντα νοιάζονταν για το χωριό, υπήρξε πρόεδρος του Συλλόγου Βόλου, ενώ τελευταία αρθρογραφούσε στη «Βουνεσιώτικη Φωνή» κρατώντας τη στήλη «απ' το Ζαβατάκο» γράφοντας διάφορες αναμνήσεις. Δυστυχώς όμως λίγο πριν σταλεί η ύλη στο τυπογραφείο μας πρόλαβε το θλιβερό νέο για την απώλεια του Φώτη Κυρίτση. Πάντα με το χαμόγελο στα χείλη ο Φώτης, από τα πιο καλά παιδιά του χωριού, πάντα φίλος με όλους, αλληλέγγυος σε όσους έψαχναν δουλειά στην Αθήνα.

Εργάστηκε για χρόνια πολλά ως σερβιτόρος και ποτέ δεν έδωσε το παραμικρό δικαίωμα. Ήταν μεγάλη καρδιά και αγαπούσε το χωριό. Αντιμετώπισε με αξιοπρέπεια το πρόβλημα υγείας που τον ταλαιπώρησε. Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειες τους και ο θεός να τους δίνει δύναμη και κουράγιο να αντιμετωπίσουν τον πόνο της απώλειας.

Σοβαρό το πρόβλημα με το πόσιμο νερό

Κάποτε στο χωριό είχαμε σοβαρό πρόβλημα επάρκειας νερού, το οποίο επιτείνονταν από το φθαρμένο υδρευτικό δίκτυο αμιάντου. Με την αντικατάσταση του δικτύου και την ενίσχυση του υδραγωγείου από το νερό της λίμνης είπαμε πως ξενοιάσαμε για πάντα με το πρόβλημα. Δυστυχώς όμως λύθηκε το πρόβλημα της ποσότητας, αλλά χάθηκε η ποιότητα του νερού. Το νερό μυρίζει χλωματίλα και δεν πίνεται, ενώ είναι γνωστό ότι δημιουργείται από την πτώση της στάθμης της λίμνης το καλοκαίρι. Οι ουρές στις βρύσες του χωριού μετά από δεκαετίες εμφανίστηκαν και πάλι, μόνο που αντί να παίρνουν οι γυναίκες νερό όπως τα παλιά χρόνια, τώρα οι άντρες ανέλαβαν τη δουλειά αυτή. Το ίδιο πρόβλημα έχει βεβαίως χρόνια και η Καρδίτσα, η οποία με τον καθαρισμό της αναρρυθμιστικής λίμνης και την εγκατάσταση συστήματος Οζογόνωσης του νερού αναμένεται να απαλλαγεί από τη δυσάρεστη οσμή.

Οι αρμόδιοι παράγοντες του Δήμου Πλαστήρα πρέπει να βρουν άμεσα λύση, διότι το πρόβλημα είναι ανυπόφορο ειδικά για τους μόνιμους κατοίκους του χωριού. Το νερό είναι βασικό είδος ανάγκης και προϋπόθεση Ανάπτυξης ενός τόπου. Λύσεις υπάρχουν, αρκεί να τις αναζητήσουμε. Πρώτα απ' όλα επείγει ο Δήμος Πλαστήρα να στείλει στο Χημείο του Κράτους δείγματα νερού από όλες τις βρύσες του Μορφοβουνίου και του Μεσενικόλα και να δημοσιεύσει τα αποτελέσματα, ώστε να πάψει η φημολογία γύρω από την ποιότητα των νερών. Το καλοκαίρι ακούσαμε ένα σωρό «αποτελέσματα του καφενεΐου» ότι δήθεν κάποιοι έκαναν αναλύσεις και ότι βρέθηκε πως η βρύση του «Κελεπούρη» είναι ακατάλληλη γιατί «έχει γυαλί», οι πηγές του Αγίου Γεωργίου ότι «έχουν πουρί», η βρύση του «Χατζή» έχει κολλοβακτηρίδια, και γενικώς ο καθένας λέει ότι του καπνίζει.

Επειτα να γίνουν μετρήσεις για τα υπάρχοντα νερά, μελέτη για τις πραγματικές και μελλοντικές ανάγκες και γενικά να υπάρξει ορθολογική πολιτική διαχείρισης των υπαρχόντων νερών. Δεν μπορεί να συνεχιστεί για καιρό το παράλογο φαινόμενο από τη μία να πληρώνουμε για άντληση νερού από τη λίμνη, αυτό να χύνεται στην υπερχειλίση κι ο κόσμος να διψά και να τρέχει στις βρύσες, όπως τον «παλιό καλό καιρό». Τέλος, δεν είναι σωστό αρχές Οκτώβρη με την κατανάλωση νερού των λιγοστών μόνιμων κατοίκων να είναι περιορισμένη, και να μυρίζει ακόμα το νερό! Ας αναλάβει κάποιος πρωτοβουλία, επιτέλους!

Εμβολιασμός καστανιών

Ολοκληρώθηκε η πρώτη φάση του προγράμματος εμβολιασμού των καστανιών που έχει εκπονήσει το Υπουργείο Γεωργίας και υλοποιείται σε 14 νομούς της χώρας. Το πρόγραμμα έρχεται να αντιμετωπίσει την γνωστή ασθένεια έλκος της καστανιάς που έπληξε τα καστανοδάση όλης της χώρας και ευθύνεται για την ξήρανση των καστανιώνων. Σε επικοινωνία που είχαμε με τον ανάδοχο του έργου κ. Τριανταφύλλου μας είπε ότι έχουν εμβολιαστεί μερικά μόνο τμήματα (συστάδες) του καστανοδάσους Μεσενικόλα, Μορφοβουνίου και Κερασιάς, όπως προβλέπονταν από την Διαχειριστική Έκθεση. Για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του προβλήματος θα χρειαστεί νέα έκθεση – εισήγηση από το Δασαρχείο Καρδίτσας, που σημαίνει με απλά λόγια ότι θα απαιτηθεί χρόνος και φυσικά χρήμα, το οποίο κάποιος πρέπει να πληρώσει.

Πρόταση για Συνεταιριστικό Καστανεώνα

Δοθείσης της ευκαιρίας, επαναφέρουμε για πολλοστή φορά την πρόταση δημιουργίας Συνεταιριστικού Καστανεώνα στα χωριά Μορφοβούνι και Μεσενικόλα. Είναι ίσως η μοναδική ευκαιρία αυτός ο εμβολιασμός να αποτελέσει την αφετηρία ίδρυσης Συνεταιριστικού Καστανεώνα με μέλη τους κατοίκους των χωριών.

Οι εμβολιασμένες καστανιές σε λίγο καιρό μπορούν να αποτελέσουν πεδίο ανάπτυξης, αφού προϋποθέτει σχετικά μικρή απασχόληση και ελάχιστο κόστος, ενώ θα αξιοποιηθεί ο δασικός μας πλούτος. Αν μάλιστα συνοδευτεί με ορισμένα έργα, όπως δρόμοι και εξασφάλιση νερού για πότισμα, η περιοχή μας μπορεί να μεταβληθεί σε ένα δεύτερο Πήλιο και τα κάστανα να αποτελέσουν σημαντική πηγή εισοδήματος για τα μέλη του Συνεταιρισμού και την Τοπική Οικονομία. Τα καστανοδάση στα χωριά μας αφθονούν και επαρκούν όχι μόνο για τους μόνιμους κατοίκους, αλλά και για ξενιτεμένους που θα ήθελαν να αποκτήσουν καστανομερίδια και να έρχονται πιο συχνά στο χωριό, με ό,τι συνεπάγεται η παρουσία και η εργασία τους για τα φθινόβια χωριά μας. Για την ιστορία πάντως να πούμε πως η ιδέα δεν είναι καινούρια, μάλιστα προπολεμικά στο Μορφοβούνι (περί το 1938) είχε δημιουργηθεί άτυπος συνεταιρισμός και διανεμήθηκαν καστανιές σε κάθε οικογένεια. Είχαν γίνει καθαρισμοί και σχετικές εργασίες για την αξιοποίηση, αλλά μεσολάβησε ο πόλεμος, μετά η Κατοχή και όσα ακολούθησαν και σταμάτησε εκεί.

Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις

Οι εκδηλώσεις του Δεκαπενταύγουστου ήταν οι αναμενόμενες. Οι θεατρικές παραστάσεις (καραγκιόζης – Ρήτας) ήταν μία ακόμα επανάληψη του εαυτού τους, στο ίδιο κοινό. Ας μη τις σχολιάσουμε περαιτέρω διότι οι συντελεστές είναι γνωστοί και φίλοι, δεν κάνει να χαλάμε τις καρδιές μας. Οι εκδηλώσεις των Συλλόγων Μορφοβουνιωτών έσωσαν την κατάσταση και έδωσαν άλλο χρώμα στον τοπικό μας Πολιτισμό. Πρώτα απ' όλα φέτος έγινε το **πιο πετυχημένο πανηγύρι!** Πολύς κόσμος, εξάριπρη η ορχήστρα, άφωγη η εμφάνιση του χορευτικού του Συλλόγου Βόλου, στοιχεία στα οποία η ποιότητα ήταν διάχυτη και το κέφι φανερό, απόδειξη ότι το γλέντι κράτησε μέχρι πρωΐας! Συγχαρητήρια στο Σύλλογο του Βόλου για την άφωγη οργάνωση και ξεχώριστά στον Ηλία Σταμογιώργο, ψυχή του χορευτικού συγκροτήματος και έμπειρο στέλεχος των Πολιτιστικών στη Μαγνησία. Έπειτα η εκδήλωση του Συλλόγου της Καρδίτσας, με την παρουσίαση των δύο παραγωγών (κάλαντα - τραγούδια του αρραβώνα και του γάμου), με παράλληλη εμφάνιση του χορευτικού των μικρών μαθητών. Ωραία ήταν και η συναυλία με έντεχνο και ποιοτικό λαϊκό τραγούδι, από συγκρότημα φοιτητών της Σχολής Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Άρτας, στο οποίο συμμετείχε ο Δημήτρης Σκώτης (παίζει λαούτο).

Προβλήματα υπήρξαν με τα τραπέζια και τις καρέκλες που όσο περνάει ο καιρός ...λιγοστεύουν μυστηριωδώς. Το πρόβλημα λύθηκε βεβαίως με τη συνδρομή των φίλων Μεσενικολιτών οι οποίοι διέθεσαν ικανό αριθμό τραπέζιων της Γιορτής Κρασιού. Τα σκουριασμένα τραπέζια ήταν κάτι που σχολιάστηκε αλλά οι Σύλλογοι το αντιμετώπισαν άμεσα, αφού μετά την εκδήλωση βάρθηκαν και συντηρήθηκαν όλα.

Η προσφορά των Συλλόγων

Η επιτυχία αυτή δεν ήλθε μόνη της. Οι Σύλλογοι Μορφοβουνιωτών σήκωσαν το βάρος οι γνωστές πλάτες. Συγχαρητήρια σε όλους όσους βοήθησαν στην άφωγη διοργάνωση με ξεχωριστά το Σύλλογο του Βόλου. Μιας και ο λόγος των Συλλόγων, είναι ενθαρρυντικό το γεγονός ότι ενώ οι περισσότεροι Σύλλογοι έχουν αναστείλει τη δράση τους και έβαλαν λουκέτο, οι δικοί μας εξακολουθούν να αγωνίζονται.

Ο Σύλλογος Αθηνών πρώτα απ' όλα συνεχίζει να εκδίδει την εφημερίδα, φέτος συμπληρώθηκαν 20 χρόνια κυκλοφορίας της «Βουνεσιώτικης - Μορφοβουνιώτικης Φωνής». Το μεγάλο στοίχημα που έχει θέσει και ο στόχος, είναι η απόκτηση ιδιόκτητης στέγης. Δύσκολο το εγχείρημα, διότι πρέπει να συγκεντρωθούν τα χρήματα, αλλά και να γίνει η άριστη επιλογή, ώστε να είναι λειτουργικός ο χώρος και αποδοτικός. Ωστόσο πρέπει να βοηθήσουμε όλοι!

Ο Σύλλογος Καρδίτσας τα τελευταία χρόνια δείχνει έντονη δραστηριότητα. Νοίκιασε γραφεία 100 τ.μ., λειτουργεί χορευτικό, αναβιώνει κάθε χρόνο το Διπλό Χορό, κάνει διάφορες εκδηλώσεις, διατηρεί την Παραδοσιακή Χορωδία, η οποία έχει μέχρι στιγμής έχει στο ενεργητικό της έξι (6) ψηφιακούς δίσκους σε δύο χρόνια!

Τα αποτελέσματα των εθνικών εκλογών

Τα αποτελέσματα των εθνικών εκλογών είναι ήδη γνωστά και δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε. Αυτό που έχει ίσως ενδιαφέρον είναι το «κλίμα», το οποίο ήταν ιδιαίτερα υποτονικό, χωρίς τα γνωστά ως πρότινος χαρακτηριστικά, όπως αφίσες, συνθήματα, πανώ, έντονες συζητήσεις στα καφενεία, κλπ. Η Κυριακή της 16ης Σεπτεμβρίου ήταν σαν όλες τις Κυριακές του καλοκαιριού με αρκετό κόσμο στο χωριό και σχεδόν κανένας δεν συζητούσε πολιτικά. Τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα του Δήμου Πλαστήρα σε σύνολο 10 από 10 (100,00%), έχουν ως εξής:

Γραμμένοι 4328	Ψήφισαν 3171	Αποχή 1157	26,73%
Άκυρα 45	Λευκά 21	Σύνολο Α+Λ 66	2,08%
Έγκυρα 3105			

N Δ	1266	40,77	1399	42,69
ΠΑ ΣΟ Κ	1219	39,26	1325	40,43
Κ Κ Ε	359	11,56	369	11,26
ΣΥ ΡΙΖ Α	130	4,19	87	2,65
ΛΑΟΣ	68	2,19	38	1,16
ΔΗΜ. ΑΝΑΓ.	11	0,35		
ΛΟΙΠΟΙ	52	1,67	59	1,80

Στην πρώτη στήλη (αριστερά) είναι τα αποτελέσματα των φετινών εκλογών αριθμός ψήφων και ποσοστά, ενώ στις άλλες τα αντίστοιχα των εκλογών του 2004, αυτά για σύγκριση και χρήσιμα συμπεράσματα.

Τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα του Μορφοβουνίου και στα τρία εκλογικά τμήματα έχουν ως εξής:

Γραμμένοι 1436	Ψήφισαν 1077	Αποχή 359	25,00%
Άκυρα 13	Λευκά 3	Σύνολο Α+Λ 16	1,49%
Έγκυρα 1061			

N Δ	428	40,34	459	41,35
ΠΑ ΣΟ Κ	430	40,53	453	40,81
Κ Κ Ε	141	13,29	144	12,97
ΣΥ ΡΙΖ Α	34	3,20	27	2,43
ΛΑΟΣ	16	1,51	4	0,36
ΔΗΜ. ΑΝΑΓ.	0	0,00		
ΛΟΙΠΟΙ	12	1,13	23	2,07

Υποψήφιοι βουλευτές από το Μορφοβούνι

Σε ότι αφορά τα πρόσωπα, αξίζει να αναφέρουμε πως από το χωριό μας ήταν (με αλφαβητική σειρά) υποψήφιοι βουλευτές στο Νομό Καρδίτσας οι εξής: **Ο Βασίλης Αλεξανδρής**, ο οποίος ήταν υποψήφιος με την «Ένωση Κεντρώων» του Βασίλη Λεβέντη. **Ο Αποστόλης Πίτσας**, υποψήφιος με το ΚΚΕ. **Η γνωστή ηθοποιός Λίλα Καφαντάρη**, (κατάγεται από το Μορφοβούνι αλλά γεννήθηκε στην Καρδίτσα) ήταν υποψήφια του ΚΚΕ στη Β Αθήνας, η οποία μάλιστα εκλέχθηκε. Μετά τον Ευριπίδη είναι η δεύτερη από το Καφανταράϊκο, που διαβαίνει την είσοδο του Ελληνικού Κοινοβουλίου. **Θερμά συγχαρητήρια και της ευχόμαστε καλή κοινοβουλευτική θητεία!**

Έρχεται το Δ ΚΠΣ

Ας κλείσουμε αισιόδοξα: Το 2008 ξεκινά η περίοδος του Δ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο αποτελεί την τελευταία ίσως ευκαιρία για την ανάπτυξη του τόπου μας, διότι κανείς δεν ξέρει αν θα υπάρξει πέμπτο «πακέτο» και ποιες δράσεις αυτό θα χρηματοδοτεί. Το βέβαιο είναι ότι στο Δ ΚΠΣ το επόμενο «Λήντερ» θα ισχύσει για όλο το Νομό και όχι μόνο για τα ορεινά. Τούτο σημαίνει πως κάμπος κι Άγραφα ενοποιούνται και οι αιτήσεις θα είναι πολύ περισσότερες τώρα, άρα και ο ανταγωνισμός.

Το Δ ΚΠΣ θα έχει χρήματα σχεδόν για όλες τις οικονομικές δραστηριότητες, όρεξη να υπάρχει για απορρόφηση! Από τουριστικές εγκαταστάσεις, παραδοσιακά καφενεία και ταβέρνες, εργαστήρια γλυκών για τις γυναίκες, αγροτική παραγωγή, σχεδόν κάθε είδους επαγγελματική δραστηριότητα μπορεί να ενταχθεί. Καλό είναι οι επαγγελματίες του χωριού μας και όσοι θα μπορούσαν να επιστρέψουν και να δημιουργήσουν κάτι, να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που δίνονται. Οι επιδοτήσεις αναμένεται να κινηθούν στο 55% για τους ιδιώτες, 75% για Συλλόγους και Φορείς, ενώ για την Τοπική Αυτοδιοίκηση θα είναι 100% επιδοτούμενα. Τα άλλα προγράμματα (Λήντερ 2 και 3) δυστυχώς πέρασαν χωρίς να αξιοποιηθούν σοβαρά και ελάχιστοι επαγγελματίες του χωριού μας τα εκμεταλλεύτηκαν. Τώρα είναι καλή ευκαιρία και όποιος κάνει έγκαιρα μελέτες έχει πολλά να κερδίσει.

Βουνεσιώτικα

Του Αποστ. Κατοίκου

- Ξενώνας και Εξοχικό

Συχνά ακούγεται η άποψη ότι στο χωριό μας δεν υπάρχει κάποιο καλό μαγαζί, όπου θα μπορούσε κανείς να πάει με τους φίλους του και ιδιαίτερα με την οικογένειά του να φάει, να πιεί και να διασκεδάσει. Αυτό ισχύει σ' ένα βαθμό, αν μάλιστα γίνει σύγκριση με κάποια άλλα χωριά. Γιατί τα μαγαζιά που είναι στο κέντρο του χωριού, όπως έχει καθιερωθεί, προσφέρονται μόνο για άνδρες. Λίγο πιο έξω όμως υπάρχει ο Ξενώνας σε ωραίο φυσικό περιβάλλον και με προδιαγραφές καλού μαγαζιού, με καλή κουζίνα, καλό κρασί και τσίπουρο, καθώς και πολύ καλή εξυπηρέτηση. Οι χωριανοί μας δυστυχώς το προτιμούν μόνο για εκδηλώσεις, όπως μνημόσυνα, βαφτίσια κ.λ.π. και πολύ λίγοι το επισκέπτονται άλλες φορές ενώ είναι πολύ κατάλληλο για φιλικές και οικογενειακές εξόδους. Ας μην ξεχνάμε ότι για να συνεχίσει να λειτουργεί, χρειάζεται και τη δική μας στήριξη. Πολύ καλό είναι επίσης και το εξοχικό στο Νταϊραγα, το γνωστό «Πάνθεο», όπου παλιότερα γίνονταν ρομαντικά νεανικά παρτάκια και νοσταλγικά υπαίθρια γλεντάκια... Αξίζει πραγματικά να πηγαίνει κανείς τα καλοκαίρια που λειτουργεί σ' εκείνο το μαγευτικό «μπαλκόνι» με τη σπουδαία πανοραμική θέα και να συνδυάζει τη διασκέδασή του με το ωραίο φυσικό περιβάλλον.

Έτσι στηρίζουμε και τους χωριανούς μας που το λειτουργούν.

- Οι βρύσες του χωριού μας

Το είπαμε και άλλοτε και το επαναλαμβάνουμε απ' αφορμή το νερό κακής ποιότητας που γευτήκαμε φέτος το καλοκαίρι λόγω της ξηρασίας και της μεγάλης πτώσης της στάθμης του νερού στη λίμνη. Πολλοί καταφύγαμε σε βρύσες μέσα και έξω απ' το χωριό, όπως στου Κελεπούρη, για να πάρουμε καλύτερο νερό. Άλλοι πάλι ήταν επιφυλακτικοί, καθώς κυκλοφορούν φήμες ότι το νερό σε κάποιες βρύσες δεν είναι κατάλληλο.

Γιατί οι αρμόδιοι δεν αντιμετωπίζουν υπεύθυνα αυτό το ζήτημα; είναι τόσο δύσκολο να παρθούν δείγματα νερού από τις βρύσες και να εξεταστούν, προκειμένου να ενημερωθεί ο κόσμος;

- Μία παράλειψη

Σοβαρή παράλειψη ήταν το ότι δεν γράφτηκε τίποτα στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας για το αντάμωμα που έγινε και φέτος με επιτυχία στην Αγία Τριάδα. Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια σε όσους δούλεψαν για την πραγματοποίησή του, όπως ο παπα-Βασίλης με την παπαδιά, ο Σεραφείμ Νάνος με τη γυναίκα του, ο Θωμάς Ζούκας, ο Γιώργος Σταύρος και κάποιοι άλλοι ίσως που μου διαφεύγουν. Πολλά συγχαρητήρια επίσης αξίζουν και σε κείνους που πρόσφεραν τα σφαχτά, δηλαδή στον Αποστόλη Λατίνο, που έκανε την προσφορά στη μνήμη της γυναίκας του, της αξέχαστης, Ιουλίας, στο Δημήτρη Στεφ. Τουλιά, στον Αποστ. Λεων. Κυριαζή, στο Φώτη Γκρέκα από τον Άγιο Ακάκιο και στον Φώτη Γρηγορίου που κάθε χρόνο προσφέρει το κρασί. Ζητώ συγγνώμη αν από άγνοια παραλείπω κάποιον. Και κάποιες προτάσεις: να φυτευτούν κάποια δέντρα στο χώρο όπου συγκεντρώνεται ο κόσμος και κάποιες φορές ο ήλιος χτυπάει κατακέφαλα, να τοποθετηθούν και άλλα παγκάκια σε διάφορα σημεία, να δημιουργηθεί και άλλος χώρος για τα αυτοκίνητα. Ο Δήμος να βοηθήσει γι' αυτά αλλά και όλοι εμείς οι χωριανοί να δείχνουμε την καλή μας θέληση για το κοινό καλό.

- Αποχαιρετιστήριο αντάμωμα

Έγινε και φέτος στον Ξενώνα το καθιερωμένο μικρό αντάμωμα χωριανών μετά τις καλοκαιρινές διακοπές. Οργανώθηκε βέβαια κάπως βιαστικά και καθυστερημένα την Κυριακή 2 Σεπτεμβρίου, οπότε πολλοί είχαν πια αναχωρήσει για τις πόλεις, γι' αυτό και η συμμετοχή ήταν περιορισμένη. Πάντως το κέφι με φαγοπότι, χορό και τραγούδι ήταν αρκετό και πολλοί καλλίφωνοι μερακλήδες έδειξαν τα τραγουδια τους προσόντα... Η κουζίνα και η εξυπηρέτηση του προσωπικού ήταν άψογη.

Στιγμιότυπα από το Μικρό Αντάμωμα

Το πάρκο στον Αϊ - Θανάση

Καλή η ιδέα για τη δημιουργία του παρά το μειονέκτημα για πολλούς ότι είναι κοντά στο νεκροταφείο. Οι νεκροί πάντως δεν ενοχλούν κανένα... Αυτό εξάλλου μπορεί να καλυφθεί με ένα διάφραγμα από Ελενίτ ή με το φύτεμα πυκνών δέντρων κατά μήκος αυτής της πλευράς. Το τοπίο βέβαια υποβαθμίστηκε αρκετά με τους δύο χωματόδρομους που απερίσκεπτα ανοίχθηκαν μέσα στο λιβάδι, ενώ μπορούσαν να γίνουν έξω απ' αυτό. Καλά τα παγκάκια, τα τραπέζια, η βρύση, οι κούνιες αλλά είναι μέσα στο χώμα. Πρέπει να διαμορφωθεί καλύτερα ο χώρος και να μπει χορτάρι.

Από την εφημερίδα της Καρδίτσας ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ της 19/7/2007

Από το βιβλίο του Ηλία Νασιάκου

«Τοπικά και Ευρύτερα Ιστορικά Συμβάντα και προσωπικά βιώματα».

Αλήθειες και πραγματικότητες για την Γενική Ελληνική Κατάσταση. Στην κατοχή 41-45, στον Εμφύλιο 45-49, τις Διώξεις των Νικητών 49-67, τη Δικτατορία 67-74 και μέχρι τη Μεταπολίτευση.

Θα ήταν παράλογο, αν κανείς διάβαζε το βιβλίο του Ηλία Νασιάκου και δεν παραδεχόταν ότι τα γεγονότα, που περιγράφονται με τους Μορφοβουνεσιώτες και όχι μόνο, δεν είναι πραγματικά, με τόσους μάρτυρες και τοποθεσίες, που εμπλέκονται στην ανάπτυξη τους, διακινδυνεύοντας, μάλιστα, ο ίδιος, να διωχθεί για τη δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων τρίτων.

Το Χρήστου Μαυρομμάτη

Συγκρίνοντας, όμως, τα γεγονότα αυτά, με τις δικές μας αναμνήσεις, των ηλικίας μεγαλύτερων των εβδομήντα ετών, που έζησαν, την πείνα του 41, τη φτώχεια, τις κακουχίες και τις μεγάλες απώλειες σε έμπυχο υλικό και τις απίστευτες υλικές καταστροφές της υποδομής της χώρας, μετά το ιστορικό και νικηφόρο έπος της Ελλάδος του 1940, όπου όλοι οι λαοί έμειναν άφωνοι, με την αντίσταση των Ελλήνων στρατιωτών κατά των εισβολέων Ιταλών, στα κακοτράχαλα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας, αλλά και με τις αναμνήσεις της κατοχής από τους Γερμανο-Ιταλούς και ιδίως τον εμφύλιο, που επακολούθησε και κόστισε στην Ελλάδα, πολύ περισσότερα σε ανθρώπινο δυναμικό και υλικές καταστροφές από τον πόλεμο του 40, τότε σφαλώς θα παραδεχόταν ότι η ανάγνωση αυτού του βιβλίου, είναι μια πραγματική περιγραφή των γεγονότων, που στιγμάτισαν τη συμπεριφορά μας, σαν έθνους, στα μετέπειτα χρόνια.

Ο Ηλίας Νασιάκος με το θαυμάσιο αφηγηματικό του ύφος, μοναδικό στο είδος του, με τη μαρτυρία πλήθος ανθρώπων, που και αυτοί συμμετείχαν στα γεγονότα, περιγράφει με απλή γλώσσα, πολλή κατανοητή στον πολύ κόσμο, το πώς και το γιατί συνέβησαν τα γεγονότα και συμπερασματικά εκφράζει και τις δικές του απόψεις και πεποιθήσεις για τις ενέργειες και δράσεις, των διαφόρων εμπλεκόμενων ομάδων ή προσώπων, στο προσκήνιο των πολιτικών, των κομματικών, των κοινωνικών, ακόμη και των εκκλησιαστικών πραγμάτων. Δεν παραλείπει να καταγράψει ακόμη και αμφιβολές και αντίθετες απόψεις προ το νικητήριο κράτος της δεξιάς, αλλά και γεγονότα, που συνέβησαν και υπάρχουν διαφορετικές εκδόσεις, ως προς την έκβασή τους, όπως ο αφοπλισμός του τάγματος του Κωστόπουλου, από τους αντάρτες στο χωριό του. Εν τέλει δίνει στοιχεία και σπάνιο φωτογραφικό υλικό, για τη σκληρή ζωή και την κοινωνική τους αντιμετώπιση από τους συμπατριώτες του Μορφοβουνεσιώτες.

Το βιβλίο το διαχωρίζει σε τρία κυρίως μέρη.

1ο μέρος περιέχει 12 γεγονότα της κατοχής και της αντίστασης.

2ο μέρος περιέχει 15 γεγονότα του εμφυλίου.

3ο μέρος περιέχει 25 γεγονότα που συνέβησαν από το 1949 - 2004.

Η σταχυοθέτηση των μεμονωμένων γεγονότων διευκολύνει την ευχερή ανάγνωση για τους ερευνητές την αλήθεια και δίνει συγχρόνως, με την ολοκλήρωση της μελέτης του βιβλίου, μια συνολική εικόνα, για την επικρατούσα ταραχώδη κατάσταση, στη χρονική στιγμή, που αυτά συνέβησαν.

Αναφέρω μερικά αποσπάσματα εξ αυτών, για να δείτε το ύφος, τη γλώσσα και την αφηγηματική δεινότητα του συγγραφέα.

Από το γεγονός «Περίπατος στα λιβάδια και παράδοση συγχωριανών στην Καρδίτσα» γράφει. «Έφυγαν με την άμαξα για τη φυλακή με απίστευτη ικανοποίηση και ανακούφιση, που γλίτωσαν από τα χειρότερα. (Πρόκειται για το Γιάννη Τσαντή και το Θωμά Κοντοστεργίου, συγχωριανούς του).

Τέτοιες ήταν οι περιστάσεις. Μετά λίγες ημέρες έμαθα ότι και η Ελένη είχε συλληφθεί ή παραδοθεί και φυλακίστηκε. Εντελώς τυχαία και συμπτωματικά συνέβη, με κάποιες πράξεις μου, βοηθώντας αγαπητούς συγχωριανούς μας, στην κρίσιμη ώρα τους. Δεν ήταν όμως εύκολο, να αποδείξω στους άλλους, ότι δεν ήμουν ελέφαντας.

Σε άλλο γεγονός «Ο Δάσκαλος και το απολυτήριο της Νεβρόπολης», γράφει. «Ο δάσκαλος ήταν αντάρτης. Πήγα να τον βρω στο άγνωστο. Μετά από πολλές ώρες περιπλάνησης, άκουσα το όνομά μου μέσα από ιτιές και βάτα. Πλησίασα και πράγματι ήταν δυο τους σε μια κρύπτη. Ομολόγησε τότε το λάθος του ο δάσκαλος (που δεν μου έδωσε απολυτήριο). Και μου είπε να πάω στο σπίτι του Γ. Κατοίκου στο χωριό, να πάρω το βιβλίο μητρώου, έντυπο απολυτηρίου, το μελανοδοχείο, τη σφραγίδα και την πένα (δεν υπήρχαν στυλό διαρκείας), μέσα από ένα μπαλούδι δικό του και χωρίς να γίνω αντιληπτός από κανένα, να τα πάω εκεί και να φτιάξω το απολυτήριο».

Φυσικά εξιστορεί γεγονότα και καταστάσεις των Μορφοβουνιωτών και μνημονεύει ονομαστικά.

Θύματα Αλβανικού Πολέμου 1940 - 41 : 2

Εθνικής Αντίστασης 1941 - 44 : 34

Εμφυλίου Πολέμου 1944 - 49 : 57

Σημασία έχει ότι στην Εθνική Αντίσταση εκτελέ-

στηκαν δύο από τον ΕΛΛΑΣ για παραδειγματισμό και 32 είναι τα θύματα των Γερμανοϊταλών.

Στον εμφύλιο 4 καταδικάστηκαν από τα στρατοδικεία σε θάνατο και εκτελέστηκαν, 7 εκτελέστηκαν από τους αντάρτες και 7 από τις περιβόητες εθνικόφρονες ομάδες, που δρούσαν ανενόχλητες, εκείνη την περίοδο και 40 κατά τις εκκαθαρίσεις του στρατού υπό τον στρατάρχη Παπάγο.

Σε άλλο γεγονός, για να δώσουν εισαγωγικές εξετάσεις στο Γυμνάσιο γράφει «όπως τον Ιούλιο, έτσι και τον Σεπτέμβριο, κατεβήκαμε κουτουρού, χωρίς καμία ενημέρωση στην Καρδίτσα. Μάθαμε και πάλι ότι ήμασταν εκπρόθεσμοι. Είχαν ήδη γίνει οι εξετάσεις και ετοιμαζόμασταν να φύγουμε (με τον Δωρόθεο Κουσιά) για το χωριό. Περιφερόμενοι για λίγο στους δρόμους της Καρδίτσας, συναντήσαμε τυχαία την Αστερία Τσανάκα από το Φανάρι, την οποία είχαμε δασκάλα στο χωριό μας για κάποιο διάστημα, τις προηγούμενες χρονιές. Αυτή μας πληροφόρησε, ότι στο Γυμνάσιο Φαναρίου θα γινόταν εξετάσεις μετά δύο ημέρες και μας προέτρεψε να πάμε εκεί. Θα ενημέρωνε δε τη μητέρα της, που ήταν και κείνη δασκάλα, να μας περιμένει στο σπίτι της και να μας καθοδηγήσει και αν ακόμη θέλαμε να πάμε από την προηγούμενη ημέρα. Συμφωνήσαμε μαζί της και χωρίσαμε.

Αμέσως τότε ξεκινήσαμε οι δυο μας και η μητέρα μου με το μούλαρι (είχε πουλήσει τα ξύλα) για τα Κανάλια, που είχαμε συγγενείς για τις δύο διαυκτερεύσεις».

Δύσκολα τα χρόνια για γράμματα. Οι ευκαιρίες για την περιφέρεια λίγες.

Για τον Νικόλαο Πλαστήρα σημειώνει «ότι ήταν ηγέτης και πατριώτης, ο οποίος διέσωσε το κύρος του στρατού της Ελλάδος κατά την Μικρασιατική καταστροφή, οργάνωσε τακτική υποχώρηση και έσωσε, εκτός από το σύνταγμα και τα μεγάλα μέρη των Ελλήνων της Σμύρνης, καθυστερώντας την υποχώρηση, και έτσι του έδωσε την ευκαιρία να διαφύγουν προς τα πλησιέστερα νησιά της Ελλάδας και να αποφύγουν τις σφαγές των Τούρκων, που επακολούθησαν. Αργότερα δε, ως Πρωθυπουργός, ήταν πάντα σταθερός στις αποφάσεις του, με την πίστη του ότι ο στρατός είναι φρουρός του λαού και της χώρας και δεν μπορεί να γυρίσει τα όπλα κατά του λαού, της ασφάλειας και των ελευθεριών του, όπως τον συμβούλευαν οι άνθρωποι της Δεξιάς και οι Αμερικανοί. Ο Νικόλαος Πλαστήρας ήταν ο μόνος εκ των ανωτέρων αξιωματικών του στρατού, που ηγήθηκε κατά καιρούς διαφόρων κινημάτων, που η κοινή όμως γνώμη, είχε τη βεβαιότητα ότι κινείται πάντοτε ανιδιοτελώς και χωρίς ατομικές φιλοδοξίες. Πάντα ήταν φίλος του λαού».

Για τα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου Μορφοβουνίου στις 14 Αυγούστου 1988 μίλησε ο ίδιος και γράφει. «Στη θέση αυτή, μέχρι το 1968, υπήρχε μια ισόγεια πέτρινη εκκλησία, στολισμένη εσωτερικά, με αξιόλογο τέμπλο και παλιές εικόνες. Η εκκλησία εκείνη από παρεξήγηση κατεδαφίστηκε, σαν ετοιμόρροπη, χωρίς τη συναίνεση των κατοίκων, με πολύ παράδοξο και πρωτότυπο, θα έλεγα, τρόπο (από τον Μητροπολίτη Κωνσταντίνο), τον οποίο θυμούνται οι συγχωριανοί μας, αφού ένα πρωί, ξυπνώντας είδαν συνεργείο από τα Τρίκαλα, φρουρούμενο από στρατιωτική δύναμη, να κατεδαφίζει την εκκλησία μας. Η θεμελίωση από τους Βουνεσιώτες έγινε τον Μάιο του 1971, με εργολάβο το Χρήστο το Σκρέκα και μελετητή και επιβλέποντα μηχανικό τον υποφαινόμενο. Η εκκλησία τελείωσε το 1972 σε χρόνο ρεκόρ. Το 1984 αποφασίστηκε με δαπάνη των απανταχού Μορφοβουνιωτών, να διαμορφωθεί ο χώρος κάτω από την εκκλησία σε Πνευματικό Κέντρο Μορφοβουνίου. Διαμορφώθηκε χώρος Ιατρείου.

Στεγάσθηκε η Βιβλιοθήκη του χωριού μας και δημιουργήθηκε η ευρύχωρη και θαυμάσια αίθουσα 14,5x21,5 μ. χώρος για 500 θέσεις για συγκεντρώσεις συγχωριανών μας και εξυπηρέτηση εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικών αναγκών και εκδηλώσεων. Ευχαριστίες εκφράζουμε...».

Αλλά και ευχαριστίες και ευγνωμοσύνη πρέπει να αποδίδουν οι κάτοικοι του Μορφοβουνίου, που βρήκαν στο πρόσωπο του Ηλία Νασιάκου την ενεργοποίησή τους, παρ' όλες τις κόντρες και τις αμφισβητήσεις με ισχυρούς παράγοντες της δικτατορίας και του Μητροπολίτη Κωνσταντίνου, που τελικά άντεξε και πραγματοποίησε το όνειρό του, που ήταν και όνειρο όλων των κατοίκων του Μορφοβουνίου, το κτίσιμο της νέας εκκλησίας και του πολιτιστικού χώρου κάτω από την εκκλησία, για τις παντός είδους εκδηλώσεις του χωριού και ιδιαίτερα για τη διαφήμιση του χωριού του, που κάνει, με την έκδοση αυτού του σπουδαίου και ιστορικού βιβλίου, που δείχνει την ατσάλινη δύναμη της ψυχής των Μορφοβουνιωτών, ως απομεινάρια της ψυχής του Μαύρου Καβαλάρη, που κι αυτός τίμησε τη γενέτειρά του, με την εθνική στάση του.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΪΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλούδη

Η γνωριμία μου με τον ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΜΑΡΑΚΗ

Το φθινόπωρο του 1994 υπηρετούσα ως εφοριακός υπάλληλος στην Δ' ΔΥΟ στο κέντρο της Αθήνας. Ένας λογιστής έψαχνε τη νομολογία για τη φορολόγηση των συγγραφέων είχα μαζεμένους τους νόμους στο αρχείο μου και τους έδωσα. Τον ρώτησα για ποιο συγγραφέα πρόκειται. Για τον Σαμαράκη μου απάντησε. Σε παρακαλώ του λέω, πες του από πού κατάγεται. Την επόμενη μέρα με πληροφόρησε ότι η καταγωγή του έχει αφετηρία κάποιο χωριό της Καρδίτσας.

Στη δεκαετία του '80 ο Βάγιας Τσούλας μου είχε πει μια μέρα: Να ψάξεις να βρεις κάποιον Αντώνη Σαμαράκη συγγραφέα και να τον φέρεις στο σύλλογο, κατάγεται από το χωριό μας. Μάλιστα κατά τον Βάγια ο Σαμαράκης, είχε γεννηθεί στο χωριό και σε βρεφική ηλικία έφυγε με τους γονείς του για την Αθήνα. Δεν έδωσα τότε σημασία. Αργότερα όμως που ο Σαμαράκης άρχισε να γίνεται γνωστός και λόγω της φιλίας του με τον τότε πρωθυπουργό Σημίτη (έμειναν στον ίδιο δρόμο στο Κολωνάκι, οδός Αναγνωστοπούλου), απέκτησε μεγάλη δημοσιότητα, μου ήρθαν στο νου τα λόγια του Βάγια.

Όταν δε βρήκα την ευκαιρία με το λογιστή του, δεν την άφησα ανεκμετάλλευτη. Ζήτησα το τηλέφωνό του και του τηλεφώνησα. Η Ελένη - η Ελενίτσα του όπως συνήθιζε να την αποκαλεί, σήκωνε πάντα το ακουστικό. Της εξήγησα ότι είμαι εφοριακός και ήθελα τον κ. Σαμαράκη για μια υπόθεσή του. Στο τηλέφωνο βέβαια που ήρθε, εκείνος του είπα πως κατάγομαι από το Βουνέσι και θα 'θελα να μου πει και εκείνος αν τα λεγόμενα του Βάγια αληθεύουν.

Βεβαίως μου είπε. Είμαστε συγχωριανοί και πολύ θα 'θελα να γνωριστούμε και να γνωρίσω το χωριό μου.

Έτσι άρχισε η γνωριμία του Σαμαράκη με το χωριό

μας. Όταν συναντηθήκαμε μου χάρισε από ένα αντίτυπο όλων των βιβλίων του με ιδιόχειρη αφιέρωση με ζεστά διαφορετικά λόγια στο καθένα.

Στο χωριό μας ήρθε το 1999 με τη συμπλήρωση των 80 χρόνων του.

Τι να πρωτοπεί κανένας για το μεγάλο αυτό άνθρωπο προσωπικότητες των γραμμάτων, όπως ο Ρίτσος, ο Αγγελόπουλος κ.α. έγραψαν ύμνους για τα έργα του. Ο Λευτέρης Παπαδόπουλος στο έργο του «Είναι γλεντζές, πίνει γάλα» στη σελίδα 396 αναφέρει «... Το μεγαλύτερο δώρο που μου έκανε ο Αγγελόπουλος (ο σκηνοθέτης) ήταν που μου γνώρισε τον Αντώνη Σαμαράκη.

... Διάβασα τα διηγήματά του και την έκανα λαχείο. Τι πεζογράφος ήταν αυτός... Δεν ήταν απλώς ένας σπουδαίο συγγραφέας. Ήταν ένας έντιμος, καλός άνθρωπος».

Κάποτε μου είπε: Ρε Γιώργο, πήρες χαμπάρι πως ποτέ άλλοτε οι στέγες των σπιτιών μας δεν ήτανε τόσο κοντά η μία στην άλλη όσο είναι σήμερα, και όμως ποτέ άλλοτε οι καρδιές μας δεν ήτανε τόσο μακριά η μία από την άλλη, όσο είναι σήμερα...

Και κάποια άλλη φορά: «Κάποια στιγμή μαθαίνεις τι σου δίνει η ζωή και τι πρέπει εσύ να κρατήσεις».

Όταν ο δήμαρχος Αθηναίων, νομίζω ο Αβραμόπουλος, τον βράβευσε δίνοντάς του το κλειδί της πόλης, μας κάλεσε, εμένα και το δήμαρχο Τσιαντή να παρευρεθούμε στην τελετή. Μόλις μας είδε παραμέρισε τους επίσημους, υπουργούς κ.λ.π. μας αγκάλιασε και φώναξε στις κάμερες: εδώ πάρτε με είμαι με τους χωριανούς μου.

Άλλη μια φορά του Αγ. Αντωνίου του τηλεφώνησα για χρόνια - πολλά και μου είπε: Γιώργο έλα στο σπίτι να σε γνωρίσω με τον πρωθυπουργό, ήρθε από απένα-

ντι να μου κάνει επίσκεψη.

Λίγοι δυστυχώς χωριανοί κατάλαβαν την προσφορά του Σαμαράκη στο χωριό μας, με την παραδοχή της καταγωγής του. Αρκετοί μάλιστα δυσανασκέτησαν για την προβολή και τα έξοδα κατά την επίσκεψή του στο χωριό. Ο Ευριπίδης Καφαντάρης όμως και ο Παναγιώτης Νάνος που ασχολήθηκαν μαζί του στα πολιτιστικά του χωριού, έχουν διαφορετική άποψη.

Γράφει βέβαια σ' ένα βιβλίο του πως γεννήθηκε στην Αθήνα - οδός Μαιζώνος 50 και Χίου - και πως ο πατέρας του ο Ευριπίδης καταγόταν από την περιοχή της Καρδίτσας. Σε ερώτησή μου γιατί δεν αναφέρει πουθενά το χωριό, μου χάρισε το τελευταίο του βιβλίο, την αυτοβιογραφία του στις 23-7-1997, που για πρώτη φορά αναφέρει το χωριό μας στη σελίδα 51. «... ο πατερούλης μου Ευριπίδης κατάγεται από το Βουνέσι...».

Στο εξώφυλλο έχει μια φωτογραφία του και πάνω την ημερομηνία γέννησής του με μια παύλα.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ 1919 -

Λυπάμαι, μου είπε που για λόγους ανεξάρτητους από τη θέλησή μου δε συμπλήρωσα ένα κρίσιμο γεγονός της ζωής μου: το θάνατό μου. Αυτό το αφήνω σε σένα.

Έτσι λοιπόν στο βιβλίο που μου χάρισε έγραψα μετά την παύλα το έτος 2003.

Τότε έφυγε αυτός ο τεράστιος άνθρωπος που τα έργα του: Λάθος, Σήμα κινδύνου, Διαβατήριο, Ζητείται Ελπίς, Αρνούμαι, Κόντρα, Αυτοβιογραφία, μεταφράστηκαν σε 33 γλώσσες και κυκλοφόρησαν σε 785.500 αντίτυπα.

Αισθάνομαι πολύ τυχερός που τον γνώρισα και για τον πρόσθετο λόγο ότι είχε την καταγωγή του από το χωριό μας.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΡΑΖΙΑΣ Μ.Χ. 144987 - 8 ΚΑΙ Τ.Σ. 054004

Σ.Κ. 124497

Σ.Κ. 124496

Τ.Σ. 054005

Τ.Σ. 054006

Σ.Κ. 124495

Αριθ. 201 ΣΤΟ ΔΙΗΝΕΚΕΣ

ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΝ Δραχ. 200.000

του Αλέξη Γαλανούλη

Εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας προς τον αρχιμανδρίτην Μεθόδιον της Ιεράς Μονής Κορώνης που μας παραχώρησε το παρακάτω συμβόλαιο πωλητήριο του αγροκτήματος «Ράζια» το οποίο παρουσιάζουμε στον τόμο τουτον.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ

Σε προηγούμενους τόμους του Θεσ. Ημερολογίου έχει γίνει εκτεταμένη αναφορά στον τρόπο με τον οποίον οι διάφορες μονές στον Θεσσαλικό χώρο αποκτούσαν περιουσιακά στοιχεία, τόμος 4 σελ. 33-42, τόμος 12 σελ. 3-7 και 174-182, τόμος 15 σελ. 33-63, τόμος 47 σελ. 157 - 160 και 161 - 192, τόμος 48 σελ. 3 - 64 και 314 - 320.

Σε τούτον εδώ τον τόμο θα ασχοληθούμε με την πώληση ενός πολύ αξιόλογου αγροκτήματος της Μονής Κορώνης του νομού Καρδίτσας. Αξιόλογο από απόψεως έκτασης και γεωγραφικής θέσης αλλά και επειδή μέσα από τις γραμμές αυτού του συμβολαίου βγαίνουν κάποια σημαντικά συμπεράσματα ως προς την αξία της γης εκείνη την εποχή, την οικονομική ευχέρεια των κατοίκων ενός χωριού, οι όροι και ο τρόπος διάθεσης αυτού του κτήματος και συγχρόνως γίνονται γνωστά και κάποια τοπωνύμια. Ένα κτήμα 10.000 στρεμ. που καλύπτει τις βουνόπλαγιές της πρώτης σειράς των αγράφων και ένα μέρος της πεδινής περιοχής ανάμεσα στα χωριά Μορφοβούνι, Κανάλια, Φράγκου και Μητρόπολη. (Δείτε σχετ. χάρτη).

Η συγκέντρωση μεγάλων εκτάσεων γης σε λίγους ιδιοκτήτες είναι χαρακτηριστικό της Βυζαντινής περιόδου που συνεχίστηκε

και από τους Οθωμανούς. Και στις δύο περιπτώσεις οι διάφορες μονές έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην κοινωνικοπολιτική ζωή του τόπου και αποτελούσαν σημείο αναφοράς και συγκέντρωσης μεγάλων περιουσιακών στοιχείων μέσα από δωρεές και αγορές.

Δεν γνωρίζουμε πως περιήλθε το κτήμα «Ράζια» στην ιδιοκτησία της Μονής Κορώνης. Υπάρχει όμως μία προφορική παράδοση της περιοχής που θέλει τη «Ράζια» να ανήκει σε μια αρχοντική οικογένεια ενός οικισμού αποκαλούμενου «Σπίτια» που υπήρχε στα βορειοδυτικά του κτήματος αυτού. Ίχνη αυτού του διαλυμένου πλέον οικισμού υπάρχουν ακόμα και σήμερα στην ομώνυμη θέση «Σπίτια» (κοντά στις Σκαμνιές) του ιδίου κτήματος. Λέγεται λοιπόν ότι εξ' αιτίας των ληστρικών επιδρομών και την εκδήλωση διάφορων ασθενειών, κυρίως της πανώλης, οι περισσότεροι κάτοικοι εγκατέλειψαν τον οικισμό στα ορεινά της περιοχής. Από την αρχοντική οικογένεια, που κατείχε το μεγαλύτερο μέρος του κτήματος έμειναν τρεις αδερφές οι οποίες και δώρισαν το κτήμα στην Μονή Κορώνης αφού ένιωσαν τον κίνδυνο ότι σύντομα θα πέθαιναν και υπήρχε το ενδεχόμενο η περιουσία αυτή να περάσει στα οθωμανικά χέρια. Ίσως στα αρχεία της Μονής Κορώνης να υπάρχουν στοιχεία που μπορούν να ρίξουν φως σ' αυτή την υπόθεση.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ

Ηγούμενος της Μονής την εποχή που πωλήθηκε το κτήμα, ήταν ο αρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Παπανδρέου (1890 - 1949) που αργότερα έγινε αρχιεπίσκοπος Αθηνών, από το 1941 έως το 1949 και πρωθυπουργός το 1945 και αντιβασιλεύς το 1944 έως το 1946. Η καταγωγή του ήταν από την Ναυπακτία.

Το συμβόλαιο πωλητήριο του κτήματος Ράζιας και Ιεράς Μονής Κορώνης συντάχθηκε στις 10 Ιουλίου το 1920 ημέρα Παρασκευή. Τούτο έγινε ενώπιον του ειρηνοδίκου Δημητρίου Σταματόπουλου στην έδρα του ειρηνοδικείου Νευροπόλεως στο χωριό Μεσενικόλα του σημερινού δήμου Πλαστήρα. Την πλευρά της Μονής εκπροσώπευσαν ο ίδιος ο αρχιμανδρίτης Δαμασκηνός Παπανδρέου, ο ηγούμενος Κοσμάς Κουκουζέλης και ο ιερομόναχος Ιάκωβος Κουτρούμπας. Όλοι μαζί αποτελούσαν την εκπροσώπηση του ηγουμενοβουλίου και ήταν κάτοικοι της Μονής Κορώνης η «Γέννησις της Θεοτόκου»! Ως νομικός σύμβουλος αυτών (όπως φαίνεται) ενήργησε ο Σπυρίδων Α. Ταλιαδούρος δικηγόρος κάτοικος Καρδίτσας.

Την πλευρά των αγοραστών εκπροσώπησαν, με τρία πληρεξούσια, Νο 163, 169 και 175 οι κάτωθι: (με αλφαβητική σειρά μόνο του πρώτου γράμματος)

Α

- 1) Γιαννάκος Χρήστος του Γεωργίου παντοπώλα
- 2) Γκανούρης Νικόλαος του Χρήστου (κάτοικοι Βουνεσίου)
- 3) Νάνος Δημήτριος του Ιωάννου
- 4) Πολύζος Λάζαρος του Αθανασίου κτηματία
- 5) Τσούλας Κων/νος του Ευαγγέλου (όλοι κάτοικοι Βουνεσίου)

Β

- 6) Ψαρράς Χρήστος του Δημητρίου δικηγόρος, κάτοικος Καρδίτσας

Γ

- 7) Γρηγορίου Χρήστος του Γρηγορίου

8) Κατσακιώρης Νικόλαος του Κων/νου γεωργοκτηματία

9) Μανώλης Μιχαήλ του Ευαγγέλου (κάτοικοι Βουνεσίου)

10) Ρεφενές Λεωνίδας του Ιωάννου
Ως μάρτυρες αυτής της συμβολαιογραφικής πράξης υπογράφουν οι Σπυρίδων Α. Ταλιαδούρος και Αχιλλέας Τσιτσιουρής. Ο συνολικός αριθμός των αγοραστών αναγράφεται στις παρακάτω σελίδες με αλφαβητική σειρά μόνο του πρώτου γράμματος.

Οι παραπάνω αναφερόμενοι πληρεξούσιοι ενήργησαν για λογαριασμό των: (ακολουθεί αλφαβητική σειρά μόνο του πρώτου γράμματος)

1. Αλεξανδρής Αθανάσιος του Ιωάννου
2. Αντωνάκης Απόστολος του Β.
3. Βαλταδώρος Δημήτριος του Αναστ.
4. Βησσαρίου Χρήστος του -
5. Βασιλούλης Γεώργιος του Ν.
6. Βασιλούλης Βασίλειος του Γ.
7. Βράκα Κωσταντού σύζυγ. Λάμπρου
8. Γαλανούλης Αλέξανδρος του Ιωάννου
9. Γαλανούλης Παναγιώτης του -
10. Γιαννάκος Δημήτριος του Γ.
11. Γιαννάκος Απόστολος του Γ.
12. Γιακαλής (ή Κυριαζής) Λεωνίδας του Ν.
13. Γκανούρης Βασίλειος του Χρησ.
14. Γκανούρης Θωμάς του -
15. Γάτου Άννα του Γ.
16. Γάτου Αγγελική (χήρα) του Κ.
17. Γούλα Αγορίτσα (χήρα) του Λάμπρου
18. Γιαννάκος Απόστολος του Ν.
19. Γιώτας Προκόπης του Γ.
20. Γκανούρης Ηλίας του Σ.
21. Γόρδιος Νικόλαος του Χ.
22. Γόρδιος Ιωάννης του Κ.
23. Γόρδιος Απόστολος του Χρ.
24. Ζαχαρής Δημήτριος του Ν.
25. Ζαχαρής Χρήστος του Β.
26. Ζαχαρής Γεώργιος του Ν.
27. Ζαχαρής Απόστολος του Γ.
28. Ζαχαρής Απόστολος του Β.
29. Ζαχαρής Αναστάσιος του Β.
30. Κατοίκος Κων/νος του Ιωάννου
31. Κατοίκος Στέφανος του Αντ.

συνέχεια στο επόμενο φύλλο